

mus cū omni pietate et caritate. Et p̄p̄ba hie-
 rēmas cū p̄p̄o veteri dei v̄tūrā p̄nūciaret capti-
 uitate: et dinitus imparet: vt obedienter in ba-
 byloniā irent: deo suo etiā ista patiētia seruiēs-
 tes: monuit et ip̄e vt oraret p̄ illa dicens: qz in pa-
 ce ei⁹ ē pax n̄ra. **Utiqz** interim t̄p̄alis pax que
 bonis malisqz cōis est. **Ca. XXVII.**

ef. 29.

Ar autē n̄ra p̄p̄ria: et hic ē cū deo p̄ fidez
 p̄ t̄i eternū erit cū illo p̄ specie. **Sz** h̄ siue
 illa cōis: siue n̄ra p̄p̄ria talis ē pax: vt so-

laciū miserie sit poti⁹ q̄ beatitudinis gaudiū.
Ipa q̄ n̄ra iusticia q̄uis vera sit. p̄pter veri bo-
 ni finē ad quē refertur: t̄n̄ tanta ē in hac vita vt
 potius pctōz remissioē constet: q̄ p̄fectioē vir-
 tutū. **Testis** est oratio toti⁹ ciuitatis dei: q̄ p̄-
 egrinat in terris. **Per** omnia quippe mēbra sua
 clamat ad deū. **Dimitte** nobis debita n̄ra: sic et
 nos dimittim⁹ debitoribus n̄ris. **Rec** p̄ eis est
 efficax hęc oratio: quozū fides p̄lectionē opaf.

hab. 6.

Iaco. 2.

Iap. 9.

Quia em̄ deo quidē subdita: in hac t̄n̄ conditi-
 one mortali: et corpē corruptibili: qd̄ aggrauat
 aīam: nō p̄fecte vitij ratio impat: ideo neces-
 saria ē iustis talis oratio. **Nā** p̄fecto q̄qz impet-
 tur: nequa q̄ sine p̄flictu vitij impat. **Et** vitij
 aliquid subrepat in hoc loco infirmitatis etiam
 b̄n̄ cōfingenti: siue hostib⁹ talib⁹ victis subditis:

q̄ d̄n̄anti: vnde si nō facili opationē: certe labi-
 li locutione aut volatili cogitatione peccetur.
Et ideo q̄diu vitij impat: plena pax nō ē: qz
 illa que resistit p̄culoso debellat p̄clio: et illa
 que victa sunt nō dū securo triūphant ocio:
 sed adhuc sollicito p̄munē impio. **In** his q̄ tem-
 ptationibus: de quibus omnibus in diuinis elo-

Job. 7.

Iap. 6.

Iaco. 4.

I. Pe. 5.

quijs breuiter dictū est. **Nū** quid nō temptatio
 est vita humana sup̄ terrā: q̄s ita viuere se pre-
 sumat vt dicēdo deo. **Dimitte** nobis debita no-
 stra: nō necesse habeat nisi homo elatus. **Rec**
 vero magn⁹ sed inflatus ac tumidus: cui p̄ ius-
 ticiā resistit qui gr̄am largit̄ humilibus. **Pro**
 pter quod scriptum ē: **Deus** sup̄bis resistit: hu-
 milibus autē dat gr̄am. **Hic** itaqz in vno quoqz
 fideli iusticia est: vt obedienti de⁹ homini: anī-
 mus corpi: ratio autē vitij etiā repugnātib⁹ im-
 peret vel subigēdo: vel resistēdo: atqz vt ab ip̄o
 deo petat: et meritoz gr̄a et venia delictoz: ac
 de acceptis bonis gr̄arū actio p̄soluat. **In** illa
 x̄o pace finali q̄ referēda: et cui⁹ adipiscēde cā
 habēda ē ista iusticia: qm̄ sanata immortalitate
 atqz incorruptione natura vitia nō habebit: nec
 vnicuiqz n̄m ab alio vel a seip̄o q̄c̄qz repugna-
 bit: nō op⁹ erit vt ratio vitij que nulla erūt im-
 peret: s̄ impabit de⁹ homi: anīm⁹ corpi: tantaqz
 obediēdi ibi erit suauitas et facilitas: q̄ta viuēs

di regnādiqz felicitas. **Et** hoc illic in oībus ho-
 hus atqz in singulis etnū erit: eternūqz eē ceri-
 tum erit: et ideo pax beatitudinis hui⁹: vel bea-
 titudo pacis hui⁹ sūmū bonū erit. **Ca. XXVIII.**

Orū autē qui nō p̄tinēt ad istā ciuitate
 dei: erit et ecōtrario miseria sempiterna
 q̄ etiā secūda mors d̄r: qz nec aīa ibi vi-
 uere dicēda ē: que a vita dei alienata erit: nec
 corp⁹ qd̄ eternis dolorib⁹ subiacebit. **Ac** per h̄
 ideo durior ista secūda mors erit: qz finiri mor-
 te nō poterit. **Sz** qm̄ sicut miseria beatitudini
 et mors vite: ita bellū paci videt̄ eē ecōtrarium:
 merito querit̄ sicut pax in bonozū finibus p̄di-
 cata ē atqz laudata: qd̄ vel quale bellū in fini-
 bus maloz ecōtrario possit intelligi. **Uex** q̄ h̄
 q̄rit: attendat qd̄ in bello noxiū p̄nciosūqz sit:
 et videbit nihil aliud eē inf̄ se q̄ rex aduersita-
 tem atqz cōflictu. **Ed** igit̄ bellū graui⁹ et ama-
 rius cogitari pōt: q̄ vbi voluntas sic aduersa
 ē passioni: et passio volūtati: vt nulli⁹ eaz victo-
 ria tales inimicitie finiant. et vbi sic p̄fligit cum
 ipsa natura corpis vis doloris: vt neutrū alte-
 ri cedat. **Hic** em̄ qm̄ cōtingit iste p̄flic⁹: aut do-
 lor vincit: et sensū mozs adimit: aut natura vin-
 cit: et dolorem sanitas tollit. **Ibi** autē et dolor p̄-
 manet vt affligat: et natura perdurat vt sentiat:
 quia vtrūqz ideo non deficit ne pena deficiat.
At hos autē fines bonozum et maloz: illos
 expetendos: istos cauendos: quoniā p̄ iudici-
 um transibunt ad illos boni: ad istos mali: de
 hoc iudicio q̄tū deus donauerit in p̄nti volu-
 mine disputabo.

Explicitus est liber decimus nonus.

Incipiūt capitula libri vicefimi.

- i **Q** quis omni tempe deus iudicet i hoc
 tamē libro de nouissimo eius iudicio
 sit proprie disputandum.
- ij **D**e varietate rerū humanaz cui nō pōt
 dici deesse iudiciū dei: q̄uis nequeat
 inuestigari.
- ij **Q**uid in libro ecclesiastē salomō de his
 que in hac vita et bonis et malis sunt
 cōmunia disputauit.
- iiij **Q**uad differendū de nouissimo iudicio
 dei: noui p̄mū testamenti: ac deinde
 veteris testimonia platurus sit.
- v **Q**uibus sentētijs d̄ni saluatoris diuinū
 iudiciū futurum in fine sc̄li declaret̄:
- vi **Q**ue sit prima resurrectio: q̄ secunda
- vij **D**e duab⁹ resurrectōib⁹ et d̄ mille ānis qd̄
 i apocalypsi Joānis sc̄ptū sit: et qd̄ de
 eis rationabiliter sentiat̄ur.

Liber

- viii **De allegatiōe ⁊ solutiōe diaboli.**
ix **Quid sit regnū sc̄torū cū xp̄o p̄ mille annos: ⁊ in q̄ discernat̄ a regno eterno.**
x **Quid respondendū sit eis qui putāt resurrectionē ad sola corpa non etiā ad animas pertinere.**
xi **De gog ⁊ magog: quos ad psequendāz ecclesiam dei solutus prope finem seculi diabolus incitabit.**
xii **An ad vltimū supplicū ptineat impiorū quod descendisse ignis de celo ⁊ eos deꝛ comedisse memoratur.**
xiii **An ante t̄ps̄ p̄secutiōis anti xp̄i mille anni annumerandi sint.**
xiiii **De d̄natiōe diaboli cū suis ⁊ p̄ recaptulationē d̄ resurrectionē corpm̄ omnīū mortuorū ⁊ d̄ iudicio vlt̄ie resbutiōis.**
xv **Qui sūt mortui q̄s ad iudiciū exhibuit mare: vel q̄s mors ⁊ iferi reddidit.**
xvi **De celo nouo ⁊ terra noua.**
xvii **De ecclesie glorificatione sine fine post mortem.**
xviii **Quid ap̄ls petr̄ de nouissimo dei iudicio p̄dicare docuerit mortuorum.**
xix **Quid ap̄ls paulus thesalonic̄sib̄ scripserit: ⁊ d̄ manifestatiōe anti xp̄i cui⁹ temp⁹ dies d̄ni subsequetur.**
xx **Quid idē ap̄ls in p̄ma ad eosdē epl̄a d̄ resurrectionē mortuorū docuerit.**
xxi **Quid esaias pp̄ba de mortuorū resurrectionē ⁊ retributiōe iudiciū sit locutus.**
xxii **Qualis futura sit egressio sanctorū ⁊ ad videndas penas malorum.**
xxiii **Quid pp̄bauerit daniel de p̄secutione anti xp̄i d̄ iudicio dei regnōꝛ sc̄torū.**
xxiiii **In psalmis dauidicis q̄ d̄ sine sc̄li bui⁹: ⁊ q̄ d̄ nouissimo dei iudicio pp̄bantur.**
xxv **De pp̄hetia malachie q̄ dei iudiciū vltimū declarat: ⁊ q̄ d̄ p̄ purificatorias penas faciendā mundatiō.**
xxvi **De sacrificijs que sancti offerent deo sic placitura: q̄ in dieb⁹ p̄stinis ⁊ ānis prioribus placuerunt.**
xxvii **De separatiōe bonorū ⁊ malorū: p̄ quā nouissimi iudiciū discretio declaratur.**
xxviii **De lege moȳsi spiritaliter intelligenda ne in damnabilia murmura carnalis sensus incurrat.**
xxix **De aduentu helie ante iudiciū cui⁹ p̄dicatione sc̄pturarū secreta referate iudei conuertentur ad xp̄m.**
xxx **De in libris veteris testam̄ti cū de⁹ legis iudicatur: n̄ euident xp̄i p̄sona monstret: s̄ ex q̄busdāz testimonijs vbi d̄ns**

deus loquitur non dubie appareat q̄ ipse sit christus.

Incipit liber viceſimus. Ca. i.

Die vltimi iudicij dei qd̄ ipse dōnauerit locuturi: eūq̄ asserturi aduersus impios ⁊ incredulos: tanq̄ in terrenis edificij fundamento p̄s ponere testimonija d̄na de

Quibus qui nolunt credere: hūanis ratiunculis falsis atq̄ fallacibus contrarietate conantur ad hoc vt aut aliud significare tendant quod adhibetur testimonium de literis sacris: aut omnino diuinitus esse negent. Nam nullum existimo esse mortalium qui cum ea sicut dicta sunt intellexerit: ⁊ a suo vero deo per animas sanctas dicta esse crediderit: non eis cedat atq̄ consentiat: siue id etiam ore fateatur: siue aliquo vitio fateri erubescat aut metuat: vel etiam paruicaria simillima insanie: id quod falsum esse nouit aut credit: etiam contentiosissime defendere molitur. Quod ergo in confessione ac p̄fessione tenet omnis ecclesia dei veri: christum de celo esse venturum ad viuos ac mortuos iudicandos: hunc diuini iudicij vltimum diem: id est nouissimum tempus. Nam per quod hoc iudicium tendatur incertum est. s̄ scripturarum more sanctarum diem poni solere pro tempore: nemo qui illas litteras quamlibet negligenter legerit nescit. Ideo autē cū diem iudicij dei dicimus ad iudicium vltimū vel nouissimum: quia ⁊ nunc iudicat: et ab humani generis initio iudicauit: dimittens de paradiso et a ligno vite separans primos homines peccati magni perpetratores: immo etiā quādo angelis peccantibus non pepercit: quorū princeps homines a seipso subuersos in videndo subuertit: proculdubio iudicauit. Nec sine illius alto iustorū iudicio: et in hoc aereo celo et in terris et demonum ⁊ hominum miserima vita est erroribus erumnisq̄ plenissima. Verum et si nemo peccasset non sine bono rectorū iudicio deus vniuersam rationalem creaturam perseuerantissime sibi domino coherentes in eterna beatitudine retineret. Iudicat etiam non solū vniuersaliter de genere demonū atq̄ hoīm vt miseri sint pp̄ p̄morū meritum p̄torū: s̄ etiam de singulorū operibus

pprijs q̄ gerūt arbitrio volūtatis. Nā z demon
nes ne torqueant p̄cant: nec vtiq̄ iniuste vel
parciē eis: vel p̄ sua quicq̄ improbitate torquen
tur. Et hoies plerūq̄ apte: plerūq̄ occulte lu
unt p̄ suis factis diuinit̄ penas siue in hac vi
ta: siue post mortē: q̄uis null̄ hoim agat recte
nisi dīno adiuuet̄ auxilio. Null̄ demonuz aut
hoim agat iique nisi dīno eodēq̄ iustissimo dī

Roma. 9 iudicio p̄mittat. Sic ei ait apls: non ē iniqtas
apud deū. Et sic ip̄e alibi dic̄. Inscrutabilia sūt

Roma. 11 iudicia dei: z inuestigabiles vie ei. Nō igr̄ in h̄
libro de illis p̄mis: nec de istis medijs dei iudi
cjs: s̄ de ip̄o nouissimo iudicio q̄rū ip̄e tribue
rit disputabo: q̄n̄ xp̄s de celo vētur̄ ē viuos iu
dicatur̄ z mortuos. Iste q̄p̄e dies iudicij pro
p̄rie vocat̄: eo q̄ null̄ ibi erit impite querele lo
cus: cur iniust̄ ille sit felix: z cur iust̄ ille infelix.
Dim nāq̄ tūc nō nisi bonoz vera z plenissima
felicitas: z oim nō nisi maloz digna z sūms in
felicitas apparebit.

La. II.

Unc aut̄ z mala equo aīo ferre discim̄
n̄ q̄ patiunt̄ z boni: z bona nō magnipen
dere q̄ adipiscunt̄ z mali. Ac p̄ h̄ etiaz in
his reb̄ in quib̄ nō apparet dīna iusticia: salu
tatis ē dīna doctrina. Res cim̄ ei q̄ iudicio dei
bon̄ ille sit paup̄: malus ille sit diues: iste gau
deat quē p̄ suis pditis morib̄ cruciari debuisse
merozib̄ arbitramur: tristef̄ ille quē vita lau
dabilis gaudere debuisse psuadet. exeat de iu
dicio nō solū inultus: verū etiā dānat̄ innocēs
aut iniqtate iudicis pressus: aut falsis obrut̄
testimonijs. Ecōtrario scelest̄ aduersarī ei
nō solū impunit̄: verū etiā vindicat̄ in sultat̄
impī optime valeat: pius lāguoze tabescat: a
trocinē suauissimi iuuenes: z q̄ nec v̄bo quē
q̄ ledere potuerūt: diuersa morboz atrocita
te affligant̄. infantes vtiles reb̄ hūanis ima
tura morte raptant̄: z q̄ vident̄ nec nasci debu
isse: diutissime insup̄ viuāt: plenus criminibus
sublimef̄ honorib̄: z hominē sine querela te
nebre ignobilitatis abscondant: z cetera hmōf̄
q̄ q̄s colligit: q̄s enūerat: Que si haberēt ī ip̄a
velut absurditate p̄stantiā: vt in hac vita ī qua
hō (sic facer̄ psalm̄ cloquiē) vanitati similis fa
ctus ē: z dies ei velut vmbra p̄tereūt: nō nisi
mali adipiscerent̄ trāsitoria bōa ista atq̄ terre
na: nec nisi boni talia paterent̄ mala posset h̄
referri ad iudiciū iustū dei: vel etiā benignum
vt qui non erant assecuturi bona eterna que
faciūt beatos: his temporalibus vel deciperent̄
p̄ malicia sua vel pro dei misericordia consola
rent̄ bonis: z qui nō erant passuri eterna tor
menta: temporalibus vel pro suis quibuscumq̄
vel q̄tuliscūq̄ peccatis affligerent̄: vel p̄pter
implendas virtutes exercerent̄ malis. Bunc

vero qm̄ nō solum in malo sunt boni: z in bono
maliq̄ videt̄ iniustū: verū etiā plerūq̄ z ma
lis mala eueniūt: z bonis bona pueniūt: maḡ
inscrutabilia sunt iudicia dei z inuestigabiles
vie illius. Quāuis ḡ nesciam̄ quo iudicio de
ista vel faciat vel fieri sinat: apud quē summa
virtus ē z summa sapientia: summaq̄ iusticia:
nulla infirmitas: nulla temeritas: nulla iniqui
tas: salubriter tñ discim̄ nō magnipedere seu
bona seu mala que videm̄ eē bonis malisq̄ cō
munia: z illa bona q̄rere q̄ bonoz: atq̄ illa ma
la maxime fugere que pp̄ria sunt maloz. Cū
x̄o ad illud dei iudiciū venerim̄ cui tps̄ iā p̄
p̄rie dic̄ dies iudicij: z aliqui dies dñi nuncupa
tur: nō solū quecūq̄ tūc iudicabant̄ verū etiā
quecūq̄ ab initio iudicata: z quecūq̄ vsq̄ ad
illud tps̄ adhuc iudicanda sunt apparebūt esse
iustissima. Ubi h̄ quoq̄ manifestabit̄: q̄ iusto
iudicio dei fiat: vt nūc tam multa ac pene om
nia iusta iudicia dei: sensus mentesq̄ mortalit̄
lateant: cum tñ in hac re pioz fidē nō lateat iu
stum eē q̄d latet.

La. III.

Empe salomon sapientissim̄ rex isra
el q̄ regnauit in hierusalē: librū q̄ vo
catur ecclesiastes: z a iudeis q̄ habet̄
in sacrarū canone l̄fax: sic exo: sus est. Vanitas
vanitatum dixit ecclesiastes: vanitas vani
tatum: z omnia vanitas. Que homini abundā
tia ex omni labore suo quo laborat sub sole: Et
cū ex hac sententia cōnecteret cetera: cōmēo
rans erūnas errozesq̄ vite hui: z euanesce
ntes interea temporū lapsus: vbi nihil solidum
nihil stabile retinet̄: in ea rerū vanitate sub so
le: illud etiā deplorat quodamō q̄ cū sit abūdā
tia sapiētie sup̄ insipiētiā: sicut ē abundātia lu
cis sup̄ tenebras: sapiētisq̄ oculi sint in capite
ip̄i: z stult̄ in tenebris ambulet: vn̄ tñ incur
sus incurrat oib̄ vtiq̄ in hac vita que sub sole
agit: significans videlicet ea mala que bonis
z malis videmus esse cōmunia. Dicit etiā illd̄
q̄ z boni patiant̄ mala tanq̄ mali sint: et mali
tanq̄ boni sint adipiscant̄ bona: ita loquens:
Est inq̄ vanitas que facta ē sup̄ terrā: q̄ sunt
iusti sup̄ quos venit quasi factū impiorū: z sūt
imp̄ sup̄ q̄s venit sicut factū iustozū. Dixi qm̄
hoc q̄ ē vanitas. In hac vnitate cui q̄tū satis
visum ē: intimādū totū istū librū vir sapientis
simus deputauit: nō vtiq̄ ob aliud: nisi vt eam
vitā desiderem̄ q̄ vanitatem nō habet sub so
le: s̄ veritatē sub illo q̄ fecit hunc solē. In hac ḡ
vanitate: nunq̄d nisi iusto dei rectozq̄ iudicio si
milis eidem vanitati fact̄ vanesceret homo.
In diebus tamen vanitatis sue: interest plu
rimam vtrum resistat an obtemperat veritas
ti: et vtrum sit expers vere p̄ctatis an parti

Rom. 11.

Eccs. 1.

Eccs. 8.

Ps. 143.

ecps: nō ppter vite hui⁹ vel bona acq̄rēda: vñ mala vitanda vanescēdo trāseſūtia: s̄ p̄p̄ futuru iudiciū p̄ q̄d erūt r̄ bonis bona r̄ malis mala. sine fine mansura. Deniq; iste sapiēs hunc

Eccl̄s. 12.

librū sic p̄clūit vt diceret: Deū time r̄ mādata eius custodi: h̄ ē oīs hō: qz oē hoc op⁹ de⁹ adducet in iudiciū in oī despecto: siue bonū siue malū. Quid breui⁹: verius: salubri⁹ dici potuit. Deū inq̄r time: r̄ mādata ei⁹ custodi: qz hoc ē oīs hō. Quicūq; em̄ ē h̄: ē custos vtiq; māda r̄ toꝝ dei: qm̄ h̄ nō ē nihil ē. Nō em̄ ad veritatē imaginē r̄ formā: remanēs in similitudine vanitatis. Quia oē h̄ opus: i. qd ab hoīe fit i hac vita siue bonū siue malū deus adducet i iudiciū. In oī despecto: i. in oī etiā q̄ p̄tēribilis hic vñ: r̄ iō nec videt: qm̄ de⁹ r̄ ip̄m videt: nec euz despicit: nec eū cū iudicat p̄terit.

Ca. III.

Uius itaq; vltimi iudicij dei testiona h̄ de scriptur̄ sanctis q̄ ponere institui: p̄us eligēda sūt de libris testamēti noui: postea de veteris. Quis em̄ vetera p̄iora sint tpe: noua tñ anteponēda sūt dignitate: qm̄ illa vetera p̄conia sūt nouoz. Noua igit̄ ponēda sūt p̄us: q̄ vt firmi⁹ p̄bcm⁹ assumunt r̄ vetera. In veterib⁹ habent lex r̄ p̄phete i nouis euāgelii r̄ ap̄stolice. Aut aut̄ ap̄s. Per legē em̄ cognitio peccati. Hunc aut̄ sine lege iusticia dei manifesta ē: testificata p̄ legē r̄ p̄phas: iusticia aut̄ dei p̄ fidē iesu xpi in oēs q̄ credūt in eū. hec aut̄ iusticia dei ad nouū p̄tinet testamētū: et testimoniū h̄z a veterib⁹ libris: h̄ ē a lege r̄ p̄phetis. Prius igit̄ ip̄a cā ponēda ē: r̄ postea testes introducendi. Hūc r̄ ip̄e iesus xps ordinez seruandū eē demōstrās. Scriba inq̄t erudit⁹ i regno dei: similis ē viro p̄rifamilias p̄ferenti de thesauro suo noua r̄ vetera. Nō dixit vetera r̄ noua: qd vtiq; dixisset: nisi maluisset meritorū ordinē seruare q̄ tempoz.

Ca. V.

Rgo ip̄e saluator cū obiurgaret ciuitates in quib⁹ magnas vtutes fecerat neq; crediderāt r̄ eis alienigenas anteponeret.

Bat. 11

Uerūt̄ inq̄t dico vob: tyro r̄ sydoni remissi⁹ erit in die iudicij q̄ vob: Et paulopost alteri ciuitati. Amē inq̄t dico vob: qz fre sodomoz remissi⁹ erit in die iudicij q̄ tibi. Hic euidentissime

Ibidem.

p̄dicat diē iudicij eē venturū. Et alio loco. Viri niniuite inq̄t surgēt i iudicio cū generatiōe ista: r̄ p̄dēnabūt eā: qz per itentiā egerūt in p̄dicatiōe iōne. Et ecce plusq; iōna hic. Regina austri surget in iudicio cū generatiōe ista r̄ cōdēnabit eā: qz venit a finib⁹ t̄re audire sapiām salomōis: r̄ ecce plusq; salomō h̄. Duas h̄ loco res discim⁹: r̄ v̄turū eē iudiciū: r̄ cū mortuoz resurrectiōe venturū. De niniuitis em̄ r̄ re

Bat. 12

gina austri qm̄ hec dicebat de mortuis sine dubio loq̄bat: q̄s tñ i die iudicij resurrectur os eē p̄dixit: nec iō dixit p̄dēnabūt qz r̄ ip̄i iudicabūt s̄qz ex ip̄oz cōpatiōe isti merito dānabuntur.

Ibidem.

Rurū alio loco: cū de hoīm bonoz r̄ maloz nūc p̄mixtiōe: postea separtiōe: q̄ vtiq; in die iudicij futura ē loqueret: adhibuit similitudinez de tritico semiato: r̄ sup̄seminatis zizanijs: eāq; suis exponēs discipulis. Qui semiat i q̄t bonū semē ē fili⁹ hoīs: ager aut̄ ē hic mūd⁹: bonū x̄o semē hi sūt filij regni zizania aut̄ hi filij sunt nequā. Inimicus aut̄ q̄ seminauit ea: ē diabolus. Messis aut̄ p̄sumatio ē seclī: messorēs x̄o angeli sūt. Sicut ḡ colligunt zizania r̄ igni cōburunt: sic erit in p̄sumatiōe seculi. Mittet s̄c̄ lius hoīs angelos suos: et colligent de regno suo oīa scādala r̄ eos qui faciūt iniquitatē: r̄ mittent eos in caminū ignis: ibi erit flet⁹ r̄ stridor dentiu. Tūc iusti fulgebūt sic sol in regno patris eoz. Quibz aures audiēdi audiat. Hic q̄ dem iudiciū vel diē iudicij nō noīauit: s̄ multo eū clarius ip̄is rebus exp̄ssit: r̄ in fine seculi futurū eē p̄dixit. Itē discipulis suis: Amē inq̄t dico vobis qz vos q̄ securi estis me: in regeneratiōe cū sederit fili⁹ hoīs i sede maiestatis sue sedebit: r̄ vos sup̄ sedes duodeci iudicātes duodeci trib⁹ isrl̄. Hinc discim⁹ cū suis discipul̄ iudicaturū iesum. Et̄ r̄ alibi iudeis dixit. Si ego in beelzebub eijcio demonia: filij vestri in q̄ eijciūt: Ideo ip̄i iudices vestri erūt. Hec qm̄ sup̄ duodecim sedes sessuros eē ait duodeci solos hoīes cū ip̄o iudicatuos putare debem⁹. Duodenario q̄ppe nūero vniūsa q̄dā significata ē iudicātiū multitudo p̄p̄ duas ptes numeri sepreuarij: q̄ significat̄ plerūq; vniūstas: q̄ due ptes: i. tria r̄ q̄ttuoz: altera p̄ alterā multiplicata duodecim faciūt. Hā q̄ttuoz ter: r̄ tria q̄ter duodecim sūt: r̄ si q̄ alia hui⁹ duodenarij nūeri q̄ ad hoc valeat ratio repit̄. Alioq̄n qm̄ in locū iude traditor̄ apostolū marthiā legim⁹ ordinatū. Ap̄s paul⁹ q̄ pl⁹ illis oīb⁹ laborauit vbi ad iudicandū sedeat non hēbit: q̄ p̄fecto cū alijs sanctis ad nūerū iudiciū septinere dem̄fat: cū dicit. Nescit̄ qz angelos iudicabim⁹. De ip̄is q̄ iudicādis in h̄ nūero duodenario silis cā est. Nō ei qz dcm̄ ē. Iudicātes duodeci trib⁹ isrl̄: trib⁹ leui q̄ tertiadecia ē ab eis iudicāda si erit aut solū illū populū: nō etiā ceteras gētes iudicabūt. Qd aut̄ ait in regeneratione: p̄culdubio: mortuoz resurrectionē: noīe voluit regnatiōis intelligi. Sic em̄ caro n̄fa regenerabit̄ p̄ incorruptionē: quēadmodū est aīa n̄stra regenerata p̄ fidē: multa p̄tereo: q̄ de vltimo iudicio ita dici vident̄ vt diligenter p̄siderata

Bat. 13

Ibidem.

Ibidem.

Bat. 14

Luce. 11

Act. 1

1 Cor. 15

1 Cor. 6

Bat. 15

reperiantur ambigua: vel magis ad aliud p[ro]nuntia: siue sc[ilicet] ad e[um] saluatoris aduentu[m] q[uo]d p[ro]p[ter] hoc t[em]p[us] in ecclesia sua venit: h[oc] est in m[em]bris suis: p[ar]ticulariter atq[ue] paulatim: q[ui]a tota corp[us] est eius: siue ad excidiu[m] terrene hier[os]ol[imitane]: q[ui]a et d[icitur] illo cu[m] loquit[ur] pler[um]q[ue] sic loquit[ur] tanq[ua]m de fine seculi: atq[ue] de illo die iudicij nouissimo et magno loquat[ur]: ita vt dinosci n[on] possit o[mn]ino: nisi ea que apud tres eu[ang]elistas: matheu[m]: marc[u]m: et luc[am] de hac re similit[er] dicta s[un]t inter se o[mn]ia co[n]ferant[ur].

Queda[m] q[ui]ppe alii obscuri[us] alter explicat planius: vt ea q[ue] ad vna[m] r[ati]o[n]em p[ro]tinentia dicunt[ur]: appeat v[er]o dicant[ur]. Ad facere v[er]u[m]q[ue] curauim[us] in quadam epla qua[m] rescripti ad b[ea]t[um] meo[rum] viru[m] e[pi]scopu[m] salonitane v[er]bis e[pi]scopi: cui[us] e[pi]scopi titulu[m] est de fine seculi. Proinde ia[m] illud h[oc] d[icitur] q[uo]d in eu[ang]elio fin[is] matheu[m] de separati[one] bono[rum] et malo[rum] legit[ur] p[ro] iudicij p[re]sentissimu[m] atq[ue] nouissimu[m] x[risti].

Cu[m] aut[em] venerit inq[ui]t filiu[m] ho[m]inis in maiestate sua et o[mn]es ag[ri] cu[m] eo: tunc sedebit sup[er] sede[m] maiestatis sue. Et p[ro]gregabunt[ur] ante eu[m] o[mn]es g[en]tes: et separabit eos ab iuic[i]o: sicut pastor segregat oues ab h[er]edis. Et statuet oues quide[m] a dextris suis: h[er]edos aut[em] a sinistris. Tunc dicet rex his q[ui] a dextris eius erunt. Venite b[e]n[e]dixi p[at]ris mei possidere paratu[m] vob[is] regnu[m] a p[ro]stituti[one] mundi. Esuriuim[us] enim: et dedistis mihi manducare. Sitiui et dedistis mihi bibere. Hospes eram: et collegistis me. Pudus et cooperuistis me. Infirmus et visitastis me. In carcere eram: et venistis ad me: tunc r[ati]o[n]abunt[ur] ei iusti dicentes. D[omi]ne: q[ui]a vidim[us] te esuriu[m] et pauim[us]: et dedit[ur] tibi potu[m]: et q[ui]a vidim[us] te hospite[m] et collegim[us] te: aut nudu[m] et cooperuim[us] te: Aut q[ui]a vidim[us] te infirmu[m] aut in carcere: et venimus ad te: Et r[ati]o[n]abunt[ur] rex dicet illis. Amen dico vob[is]: q[ui]a diu vni fecistis o[mn]ia his fratrib[us] meis minimis: mihi fecistis. Tunc dicet et his q[ui] a sinistris ei[us] erunt. Discedite a me maledicti in igne[m] eternu[m]: q[ui]a p[ro]p[ter] q[uo]d p[ro]p[ter] diabo[lo] et angelis ei[us]. Deinde similiter eti[am] his enu[n]ciat q[uo]d illa non fecerint que dextros fecisse memorauit. Similit[er]q[ue] interrogantib[us] q[ui] eu[m] viderit in ho[rum] indig[en]tia p[ro]stitutu[m]: et q[uo]d minis suis non factu[m] e[st]: sibi factu[m] no[n] fuisse responder[et]. Sermo[n]es p[ro]cludens: et hi inq[ui]t in suppliciu[m] eternu[m] ibunt iusti at[que] i[n] vita[m] et[er]na[m].

Joanes x[ristus] eu[ang]elista ap[er]tissi me narrat eu[m] in resurrecti[one] mortuor[um] futu[r]u[m] p[ro]dixisse iudicij. Cu[m] eni[m] dixisset Neq[ue] eni[m] pater iudicat que[m]q[ue]: s[ed] iudicij o[mn]e[m] dedit filio: vt o[mn]es honorificet filiu[m]: sicut honorificant patrem q[ui] no[n] honorificat filiu[m] non honorificat patre[m] qui misit illu[m]: p[ro]tinus addidit. Amen ame[n] dico vob[is] quia qui verbu[m] meu[m] audit et credit ei q[ui] me misit: habet vitam eternam: et in iudicij non veniet

sed t[ra]nsiet a morte in vitam. Ecce hic dixit[ur] etiam fideles suos in iudicij no[n] venire. Quomodo ergo p[ro] iudicij sepabunt[ur] a malis: et ad eius dext[er]am stabunt: nisi quia hoc loco iudicij p[ro] d[omi]natione posuit. In tale[m] q[ui]ppe iudicij no[n] veniet qui audiunt verbu[m] eius: et credunt ei qui misit illum.

La. VI.
 Unde adu[n]git et dicit. Amen ame[n] dico vob[is]: quia venit hora: et nunc est qua[m]do mortui audient vocem filij dei: et qui audierint viuunt. Sicut eni[m] pater habet vitam in semetipso: sic dedit et filio h[ab]ere vitam in semetipso. Nondu[m] de sec[un]da resurrecti[one]: id est corporu[m] loquit[ur] que in fine futura est: sed de p[ri]ma q[ue] nunc est. Hanc quippe vt distingueret ait. Venit hora et nunc est. Non aut[em] ista corporu[m]: sed animar[um] est. Habent eni[m] ante mortem suam in impietate atq[ue] peccatis. Scdm[odum] qua[m] morte[m] mortui s[un]t: De quibus id[em] d[omi]n[us] ait. Sine mortuos sepelire mortuos suos: vt sc[ilicet] in aia[m] mortui: in corpe[m] mortuos sepeliret. Propter istos g[en]t[em] impietate et iniquitate in anima[m] mortuos: venit inquit hora et nunc est: quando mortui audient vocem filij dei: et qui audierint viuunt. Qui audierint dixit qui obedierint: qui crediderint et vsq[ue] in fine[m] perseuerauerint. Nec fecit hic vlla[m] differentia[m] bono[rum] et malo[rum]. Om[n]ibus eni[m] bonum e[st] audire vocem eius: et viuere ad vitam pietatis ex impietatis morte transeundo. De qua morte ait apostolus paulus Ergo o[mn]es mortui s[un]t: et p[ro] o[mn]ibus mortuis est vnus: vt qui viuunt ia[m] non sibi viuunt: sed ei qui p[ro] ip[s]is mortuus est et resurrexit. Om[n]es itaq[ue] mortui s[un]t in peccatis: ne mine[m] p[ro]p[ter] excepto: siue originalib[us] siue eti[am] voluntate additis: vel igno[ra]do vel sci[en]do: nec faciendo q[uo]d iustu[m] est: et p[ro] o[mn]ibus viuis mortuis: viuus mortuus est vn[us]: id e[st] nullu[m] habens o[mn]ino peccatu[m]: vt qui p[ro] remission[em] peccato[rum] viuunt: iam sibi viuunt: sed ei qui p[ro] o[mn]ib[us] mortuus est p[ro]p[ter] peccata nostra: et resurrexit p[ro]p[ter] iustificatione[m] nostra[m]: vt credentes in eu[m] qui iustificat impiu[m]: ex impietate iustificati: ta[m]q[ua]m ex morte viuificati ad p[ri]ma[m] resurrexerunt que nunc est animaru[m] p[ro]tinere possum[us]. Ad hanc eni[m] p[ri]mam no[n] p[ro]tinent nisi q[ui] beati erunt in eternu[m]: ad sec[un]da[m] vero de qua mox locutus est: et beatos p[ro]tinere docebit et miseros. Ista est misericordie: illa iudicij: Propt[er] q[uo]d in psalmo scriptu[m] est. Misericordia[m] et iudicij carabo tibi domine. De quo iudicio consequenter adiunxit atq[ue] ait Et potestatem dedit ei iudicij facere: quia filius hominis est. Hic ostendit q[uo]d in ea carne veniet iudicaturus in qua venerat iudicandus. Ad hoc eni[m] ait q[ui]a filius hominis est. Ac deinde

Mat. 25

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Job. 5.

Ibidem.

Mat. 8

Job. 5

2. Cor. 5

Rom. 4.

Ps. 100.

Job. 5.

Ibidem.

Ibidem. subiungens vii agim⁹. Nolite inqt mirari hoc qd dixi: qz veniet hora in qua oēs q in monumtis sūt: audiet vocē filij dei: et pcedent qui bōa fecerūt in resurrectionē vite: qui xō mala egerunt in resurrectionē iudicij. Hoc ē illud iudiciū qd paulo ante sic nūc pdānatiōe posuerat dicēs. Qui verbū meū audit: et credit ei q misit me habet vitā: eternā: et in iudiciū nō veniet s̄ transiet a morte in vitā: i. p̄tinendo ad primā resurrectionē qua nūc transiit a morte: s̄ aīaruz ad vitā virtutū: in dānatiōe nō veniet: quā si gnificauit appellatiōe iudicij: sicut etiā in h̄ lo: co vbi ait. Qui xō mala egerūt in resurrectio-

Ibidem. nem iudicij: i. dānatiōis. Resurgat ḡ in p̄ma:

Ibidem. qui non vult in sc̄ba resurrectionē dānari. Uēit ḡ hora et nūc ē: qm̄ mortui audient vocē filij dei et qui audierint viuēt: i. in dānatiōe nō v̄cient que sc̄ba mors d̄r: in quaz sc̄bam mortem post secūdā que corporū futura est resurrectionem precipitabunt qui in priā q animaz ē nō resurgunt. Veniet em̄ hora vbi nō ait et nūc est: qz i fine seculi erit: h̄ ē in vltio et maximo iudicio dī quando omēs qui in monumentis sūt audiet vocē eius et pcedent. Nō dixit quēadmodū in prima: et qui audierint viuēt: non em̄ oēs viuent: ea sc̄z vita qm̄ beata est: sola vita dicēda est. Nā vtiqz nō sine qualicūqz vita possent audire et de monumentis resurgere carne pro-

Ibidem. cedere. Quare aut nō oēs viuēt: in eo qd se quis docet. Qui bona inquit fecerūt in resurrectionē vite: qui xō mala egerūt i resurrectionem iudicij. Hi sūt qui nō viuēt: quia secunda morte morient. Mala quippe egerūt quoniam male vixerūt: male aut vixerūt: quia in prima q nūc ē aīaz resurrectionē nō reuixerūt: aut in eo q reuixerāt nō in fine vsqz manserūt. Sicut ḡ d̄s sūt regeneratiōes: de quibus iā sup̄ locut⁹ sū: vna q fm̄ fidē ē: q nūc fit p̄ baptisimū alia fm̄ carnē q fiet in ei⁹ in corruptiōe atqz in mortalitate p̄ iudiciū magnū atqz nouissimū: ita sūt et resurrectiones d̄c: vna p̄ma q nūc ē: et aniarū ē: q venire nō pmittit in mortē sc̄bam alia sc̄ba q nūc nō ē s̄ in seculi fine futura ē: nec aniaz s̄ corporū ē: q p̄ vltimū iudiciū alios mittet in sc̄bam mortē: alios in eam vitam que nō habet mortē.

¶ La. VII.

¶ **D** E his duab⁹ resurrectionib⁹ idē Joannes euāgelista in eo libro q dicit apocalipsis co mō locut⁹ ē: vt eaz p̄ma a qbusdā n̄fis nō intellecta: etiā in quasdā ridiculas fabulas verteret. Aut quippe in libro memorato Joannes apls. Et vidi āgelū descēdentē de celo habentē clauē abyssi: et catenā in manu sua: et tenuit draconē illū serpentē antiquū q cognouit

Apoē-20 tus est diabol⁹ et sathanas et alligauit illū mille annis: et misit illū in abyssū et clausit: et signauit sup̄ eū vt non seduceret iā gentes: donec finiat⁹ tur milleanni: post hec optet eū solui breui tē-

porē. Et vidi sedes et sedentes sup̄ eas: et iudiciū datū ē illis: et aīas occisorū p̄pter testimoniū iesu et p̄pter verbū dei. Et si qui non adorauerūt bestia nec imaginē ei⁹: nec acceperūt in scriptiōe in fronte aut in manu sua et regnauerūt cū iesu mille annis: reliqui eorū nō vixerūt donec finiant⁹ mille anni. Hec resurrectio p̄ma ē **Beatus et sanct⁹** est q̄ habet in hac p̄ma resurrectione p̄tē. In istis secunda mors nō h̄z p̄tē: s̄ erunt sacerdotes dei et xpi: et regnabunt cū eo mille ānis. Qui p̄pter hec hui⁹ libri x̄ba p̄mā resurrectionē futurā suspiciat sūt co: pale inter cetera maxime nūero annoz mille p̄moti sūt tanq̄ opteret in sanctis eo mō velut tantis fieri sabbatismū: vacationē sc̄z sanctam post labores annoz sex milia: ex q̄ creat⁹ ē hō: et magni illi⁹ p̄cti merito i hui⁹ mortalitat⁹ erūnans de paradisi felicitate dimissus ē: vt qm̄ scriptū ē. Unus dies apud d̄m sic mille āni: et mille āni sic dies vn⁹: sex annoz milib⁹ tanq̄ sex diebus impletis: sequat⁹ velut sabbati septim⁹ i annis mille postremis: ad h̄ sc̄z sabbatū celebrandū resurgentib⁹ sanctis. Que opinio cēt vtiqz tolerabilis: si aliq̄ delitie spirituales i illo sabbato affutire sc̄tis p̄ d̄ni p̄riā crederēt. Nā etiā nos hoc opinati fuimus aliq̄. Sc̄z cuz eos q̄ tūc resurrexerūt dicāt imoderatissimis carnalibus epulis vacaturos: in quibus cibus sit tant⁹ ac pot⁹ vt nō solū nullā modestiā teneant s̄ modū q̄ ip̄ius incrudelitat⁹ excedat nullo mō ista p̄nt nisi a carnalib⁹ credi. Hi autē q̄ spirituales sūt istos ista credētes. Chiliasites adpellant greco vocabulo: qd̄ x̄bū e verbo exprimentes nos possum⁹ miliarios nūcupare: eos aut longū est refellere ad singula: s̄ poti⁹ quē admodū sc̄ptura hec accipiēda sit iā debemus ostendere. Ait ip̄e d̄ns n̄r iesus x̄ps. Nemo p̄t introire in domū fortis: et vasa ei⁹ eripe nisi p̄us allegauerit fortē: diabolū volēs intelligi fortē: qz ip̄e gen⁹ h̄ūanū potuit tenere captiuū: vasa x̄o ei⁹ q̄ fuerat ereptur⁹: fideles suos futuros: q̄s ille in diuersis peccatis atqz impietatibus possidebat. Ut ḡ alligare h̄c fortis: p̄pterea vidit iste apls in apocalipsi āgelū descēdentē de celo: habentē clauē abyssi: et catenā in manu sua. Et tenuit inqt draconē illū serpentē antiquū q̄ cognouit⁹ est diabol⁹ et sathanas: et alligauit eū mille annis: h̄ ē ei⁹ p̄tātē ab eis seducendis ac possidendis q̄ fuerāt liberandi cobi-

Ibidem.

2. Pe. 3.

1. Pet. 3.

Apoē-20

Ibidem.

pñt quātū mibi occurrit intelligi: aut quia i vl
 timis ānis mille ista res agit. i. sexto ānoꝝ mi
 liario tanq̄ sexto die: cui^o nūc spacia postero
 ra voluunt: secuturo deinde sabbato qd̄ nō hz
 vesperā: requiē scz sanctorū q̄ nō hz finē: vt hu
 ius miliarij tanq̄ dici nouissimā prē q̄ remane
 bit vsq; ad terminū seculi: mille ānos appella
 uerit: eo loquēdi mō q̄ ps significat a toto: aut
 certe mille annos pro ānis oib^o hui^o seculi po
 suit: vt pfecto nūero noraret ipa tps plenitu
 do. **Millenari^o**. n. nūer^o denarij numeri qua
 dratū solidū reddit. **Decē** q̄pe decies ducta: fi
 unt centū: q̄ iā figura quadrata: s̄ plana ē. **Et**
 aut̄ in altitudinē surgat ⁊ solida fiat rursus cē
 tū decies multiplicanē ⁊ mille fiūt. **Porro** si cē
 tū ipa aliq̄ mō p vniūitate aliq̄ ponant: qua
 le illud ē qd̄ dñs oia sua dimittenti ⁊ cū se q̄nti:
 pmisit dicēs: accipiet in seculo centuplū: qd̄ ex
 2. **Roꝝ. 6** ponēs qd̄ amō apls ait. **Quasi** nihil habētes: ⁊
 oia possidentes: qz ⁊ an̄ iā dictū est **Fidelis** ho
 mis tot^o mūdus diuitiaz ē: quātomagis mille
 p vniūitate ponunt: vbi est soliditas ipius de
 narie quadrature. **Quā** nec illud meli^o intelli
 2. **Ps. 104** gīt: qd̄ in psalmo legit̄. **Demor** fuit in seculū
 testamenti sui: verbi qd̄ mādauit in mille gñā
 2. **Apoꝝ. 20** tiones. i. in oēs. **Et** misit illū in q̄nt̄ in abyssu: vt i
 qz diabolū misit in abyssum. **Quo** noie signifi
 cata ē multitudo innūerabilis impioꝝ: quozū
 in malignitate aduersus ecclesiā dei multa p
 funda sūt: corda: non qz ibi diabol^o an̄ nō erat:
 s̄ iō dicit̄ illuc missus: quia exclusus a credenti
 bus plus cepit impios possidere. **Plus** nanqz
 possidetur a diabolo qui non solū alienatus ē
 a deo: verū etiā gratis odit seruientes deo. **Et**
 clausit in q̄nt̄: ⁊ signauit sup eū: vt iā nō seducēt
 gētes: donec finiant̄ mille āni. **Clausit** sup euz
 dictū est: interdixit ei ne possit exire. i. verituz
 trāsgredi. **Signauit** aut̄ qd̄ addidit significat
 se mibi videt̄: qd̄ occultū eē voluit q̄ ptineant
 ad ptē diaboli: ⁊ q̄ nō ptineat: **Hoc** q̄pe in sclo
 isto p̄orsus later: qz ⁊ qui videt̄ stare vtruz sit
 casurus: ⁊ qui videt̄ iacere vtrū sit surrectuz^o
 incertū est. **Ab** eis aut̄ gentibus seducēdis hu
 ius interdicti vinculo ⁊ clastro diabol^o phibe
 tur atq; cohibet̄: q̄s ptinentes ad xpm̄ seduce
 bat antea: vel tenebat. **Has** em̄ deus elegit an̄
 mūdi p̄stitutionē: eruere de ptate tenebrarum
 ⁊ transferre in regnū filij claritatis sue: sic apo
 stol^o ait. **Hā** seducere illū gentes etiā nūc: ⁊ se
 cū trahere in eternā penā: s̄ nō p̄destinatas in
 eternā vitā q̄s fidelis ignorat. **Hec** moueat qz
 sepe diabolus seducit etiā illos: q̄ iā regenera
 ti in xpo vias ingrediunt̄ dei. **Non** itaq; p̄ totum h
 2. **Thi. 2** sūt ei^o ex his in eternā dānationē neminez ille

seducit. **Sic** em̄ nouit eos dñs: vt de^o: quez ni
 hil later etiā futuroꝝ: nō vt hō q̄ hominē ad p̄
 sens videt̄: s̄ iū videt̄ cui^o cor nō videt̄: q̄tis at
 postea sit futur^o: nec seipm̄ videt̄. **Ad** hoc q̄ li
 gatus ē diabol^o ⁊ inclusus in abyssu: vt iā nō se
 ducat gentes: ex quibus p̄stat ecclesia q̄s antea
 seductas tenebat anteq̄ eēt ecclesia. **Hec** eniz
 dictū est. **Et** nō seduceret aliquē: s̄ vt nō sedu
 2. **Apoꝝ. 20** ceret in q̄nt̄ iā gentes in quib^o ecclesiā p̄culdu
 bio voluit intelligi. **Donec** finiant̄ mille āni:
 aut qd̄ remanet de sexto die q̄ p̄stat ex mille an
 nis: aut oēs āni quib^o deinceps h̄ seculū pagē
 dū est. **Hec** sic accipiendū ē qd̄ ait: vt nō seduce
 2. **Ibidem.** ret gētes donec finiant̄ mille āni: quasi postea
 seducturus sit eas dūtaxat gētes ex quib^o p̄de
 stinata p̄stat ecclesia: a q̄b^o seducendis illo est
 viculo clastroq; phibitus. **Sed** aut̄ illa locu
 2. **Ibidem.** tiōe dictū est q̄ in scripturis aliquoniens iueni
 tur: qualis est in psalmo. **Sic** oculi nri ad dñm
 deū nrm̄ donec miserat̄ nri. **Hec** em̄ cuz mi
 2. **Ps. 122.** fertus fuerit: nō erūt oculi seruoꝝ ei^o ad dñm
 deū suū. **Aur** certe iste ē ordo verboꝝ. **Et** clau
 sit ⁊ signauit sup eū donec finiant̄ mille anni.
Qd̄ vero interposuit vt nō seduceret iā gen
 tes: ita se habet: vt ab hui^o o: dinis cōn: xione
 sit liberū: ⁊ seorsū intelligendū velut si post ad
 dere: vt sic se bfer tota finia. **Et** clausit ⁊ signa
 2. **Apoꝝ. 20** uit sup eū donec finiant̄ mille āni vt nō seduce
 ret iā gentes id ē iō clausit donec finiant̄ mille
 anni: vt iam nō seduceret gētes. **¶ Ca. VIII.**
Est hoc in q̄nt̄ optet euz solui breui tpe.
 2. **Apoꝝ. 20** **p** **Si** h̄ ē diabolū ligari ⁊ includi: ecclesiā
 nō posse seducere: h̄ ḡ erit solutio ei^o vt
 possit. **Ab**st. **Pūq̄** em̄ ab illo ecclesia seduceē p̄
 destinata ⁊ electa an̄ mūdi p̄stitutionem: de q̄
 dictū ē. **Non** itaq; dñs q̄ sūt eius: ⁊ tamen hic erit
 ecclesia illo tpe etiā q̄ soluend^o ē diabol^o. sic ex
 2. **Thi. 2.** q̄ ē instituta h̄ fuit ⁊ erat oī tpe: i suis vtiq; qui
 succedūt nascēdo morientib^o. **Hāz** paulopost
 diē. **Qz** solut^o diabol^o seducet has gentes to
 2. **Apoꝝ. 20** to orbe fraz: ac trahet in bellū adūsus eā. q̄rū
 hostiū nūcrus erit vt arena maris. **Et** ascēde
 rūt in q̄nt̄ sup tre latitudinē: ⁊ cinxerūt castra san
 2. **Ibidem.** ctōꝝ: ⁊ dilectā ciuitatē: ⁊ descēdit ignis de celo
 a dō ⁊ comedit eos: ⁊ diabol^o q̄ seducebat eos
 missus ē in stagnū ignis ⁊ sulphuris vbi ē ⁊ be
 stia ⁊ pseudo pphe: ⁊ cruciabunt̄ die ac nocte
 in secula seculōꝝ. **Sed** h̄ iā ad iudiciū nouiss
 mū ptinet qd̄ nūc p̄pter ea cōmēorandū puta
 ui ne q̄s existimet eo ip̄o tpe puo q̄ soluet̄ dia
 bolus in hac fra ecclesiā nō futurā: illo hic eam
 vel non inueniēte cū fuerit solutus: vel absu
 mente: cū fuerit p̄secutus. **Nō** itaq; p̄ totum h̄
 t̄pus qd̄ liber iste cōplectit̄ a p̄mo scilicet ad uē

tu xpi vsq; in seculi fine q̄ erit sedus ei⁹ aduēt⁹
itā diabol⁹ alligat⁹: vt ei⁹ hec ip̄a sit alligatio:
p hoc interuallū qd̄ mille ānoꝝ nūero appellat
n̄ seducere ecclesiā: qm̄ qd̄ illa nec solut⁹ vtiq;
seducitur ē. **Nā** pfecto si ei⁹ alligatio ē nō pos-
se seducē siue nō pmitteri: qd̄ erit solut⁹: nisi posse
seducere siue pmitteri: **Qd̄** absit vt fiat. **Sz** allig-
gatio diaboli est nō pmitteri exercere totā tēpta-
tionē quā pōt vel vi vel dolo ad seducēdos ho-
mies in p̄tē suā cogēdo violenti: fraudulentē ve
fallēdo. **Qd̄** si pmitteret in tā longo tpe: z tāta
infirmitate mltōꝝ: plurios tales qles deus id
p̄peti nō vult: z fideles deiceret z ne crederet
i pediret. **Qd̄** ne faceret alligat⁹ ē. **Tūc** autē
soluet⁹: qm̄ z breue tps erit. **Nā** trib⁹ ānis z sex
mensib⁹ legif⁹ totis suis suorūq; virib⁹ scuitu-
rus: z tales erūt cū qb⁹ ei belligerādū ē: vt vin-
ci tāto ei⁹ ipetu insidijsq; nō possint. **Si** autē
nūq; solueret⁹: min⁹ apperet ei⁹ maligna potē-
tia: minus sancte ciuitatis fidelissimo patien-
tia p̄baref⁹: min⁹ deniq; p̄spiceretur: qm̄ magno
ei⁹ malo tā bñ fuerit vsus oīpōtēs de⁹: q̄ eū nec
oīno abstulit a tēptatōe sanctorū: q̄uis ab eo-
rū interioribus hoīb⁹ vbi in deuz credif⁹: foras
missū: vt forinsec⁹ ei⁹ opugnatiōe p̄ficeret: et
in eis q̄ sūt ex p̄tē ipius alligauit: ne quātā pos-
set effundendo z exercēdo maliciā innūerabi-
les infirmos: ex qb⁹ ecclesiā multiplicari z imple-
ri optebar: alios credituros: alios iā credētes
a fide pietatis hos detereret: hos frangeret:
z solueret in fine: vt q̄ fortē adūsariū dei ciui-
tas supauerit: cū in genti gloria sui redēptōis
adiutoris: liberatoris aspiciat. **In** corū sane q̄
tūc futuri sūt sanctorū atq; fidelīū cōpatōe qd̄
sum⁹ nos: **Qm̄** qd̄ ad illos p̄bandos rati⁹ sol-
uet⁹ inimic⁹: cū q̄ nos ligato tātis piculis dimi-
cam⁹: q̄uis z h̄ tps interuallo: qd̄dā milites xpi
tā prudētes z fortes fuisse atq; eē nō dubiū est
vt etiā si tūc in ista mortalitate vueret⁹: qm̄ ille
soluet⁹: oēs insidias ei⁹ atq; impet⁹ z cauerent
prudētissime z patiētissime sustineret. **Hec** autē
alligatio diaboli n̄ solū facta ē ex q̄ cepit eccle-
sia p̄ter iudeā terrā in natiōes alias: aliasq; dis-
latari: s̄ etiā nūc fit z fiet vsq; ad terminū seclī
q̄ soluend⁹ ē qz z nūc hoīes ab infidelitate in q̄
tpe eos possidebat p̄uertunt ad fidē: z vsq; in
illū finē sine dubio p̄uertent. **Et** vtiq; vnicuiq;
fidelīū iste fort⁹ tūc alligat⁹: qm̄ ab illo tāq; vas
ei⁹ eripit⁹: z abyssus vbi inclusus ē nō in eis con-
sumpta ē qm̄ sūt mortui: q̄ tūc erāt qm̄ eē cepit i-
clusus: s̄ successerūt eis alij nascēdo atq; succe-
dūt donec finiat h̄ seculū q̄ oderint xpianoe: in
q̄z q̄tidie velut in abyssō cecis z pfundis coz-
dibus includat. **Utrq; autē** etiā illis vltis tribus

annis z mensibus sex: qm̄ solut⁹ totis viribus
seuitur⁹ ē aliqs in q̄ nō fuerat sit accessur⁹ ad si-
dē nōnulla q̄stio est. **Quo** em̄ stabit qd̄ dictū ē.
Quis intrat in domū fortis vt vasa ei⁹ eripiat
nisi p̄us alligauerit fortē si etiā solutio eripiūt
Ac p̄ h̄ cogere videt ista snia vt credam⁹ illo li-
cet exiguo tpe neminē accessurū eē pp̄lo xpian-
no: s̄ cū eis q̄ iā xpiani repti fuerint diabolū
pugnaturū: ex qb⁹ etiā si aliq; victi secuti eū fu-
erint: nō eos ad p̄destinatū filioꝝ dei numerū
p̄tinere. **Hec** em̄ frustra idē **Iohes** ap̄l̄a qui z
h̄c apocalipsim scripsit: in epl̄a sua de quibus
dā dixit. **Et** nob̄ extierūt: s̄ nō erāt ex nob̄. **Nā**
si fuissent ex nob̄ p̄māssissent vtiq; nobiscū. **Sz**
qd̄ fiet d̄ puul⁹? **Simili** q̄ppe incredibile ē: n̄llos
iā natos z nōdū baptizatos: p̄occupari xpian-
rum filios illo tpe infantes: nullos etiā ip̄is na-
sci iā dieb⁹: aut si est nō eos a pentib⁹ suis vsq;
ad lauac̄ regeneratōis mō q̄cūq; p̄duci. **Qd̄**
si fiet: q̄ pacto soluto iā diabolo vasa ista eripi-
tur: in cui⁹ domū nemo intrat vt vasa ei⁹ eripi-
at: nisi p̄us alligauerit eū. **Immo** x̄o id potius
eē credendū: nec q̄ cadāt de ecclesia: nec q̄ acce-
dant ad ecclesiam illo tpe defuturos: s̄ p̄fecto tā
fortes erūt z parētes p̄ baptizandis euulis su-
is: z hi q̄ tūc p̄mit⁹ credituri sūt: vt illū fortem
vincāt etiā nō ligatū. **i. hoīb⁹** q̄libet antea nun-
q; vel artib⁹ insidiantē vel vrgentē virib⁹: z vi-
gilanter itelligāt: z tolerant ferāt: ac stilli etiā
nō ligato eripiant. **Hec** iō falsa erit euāgelica
illa snia. **Quis** intrat in domū fortis vt vasa ei⁹
eripiat nisi p̄us allegauerit fortē: **Sc̄m. n. sen-**
tentie ei⁹ veritate: ordo iste seruat⁹ est: vt p̄us
alligaref⁹ fortē: ereptisq; vasis ei⁹ longe lateq;
in oib⁹ gētib⁹ ex firmis z infirmis ita multipli-
caref⁹ ecclesia: vt ex ip̄a rerū diuinit⁹ p̄dictay et
i p̄letarū robustissima fide etiā soluto vasa pos-
set auferre. **Si** em̄ fatendū ē multoꝝ refrige-
scere caritate cū abūdat iniquitas etiā inusitat⁹
maxisq; p̄secutiōib⁹ atq; fallacijs diaboli iā so-
luti eos q̄ i libro vite sc̄pti sūt eē mltos cessu-
ros: h̄c cogitādū ē n̄ solū qd̄ bonos fideles il-
lud tps iueniet s̄ nō n̄llos etiā q̄ fort⁹ adhuc est
adiuuatē dei ḡra p̄siderationē sc̄pturay: in q̄
bus z alia finis ip̄e p̄nūciat⁹ ē quē venire iā sen-
tiūt ad credēdū qd̄ nō credebāt futuros eē fir-
miores: z ad vincendū etiā nō ligatū diaboli
fortiores. **Qd̄** si ita erūt p̄pterea p̄cessisse cre-
dēda ē ei⁹ alligatio: vt z ligati z soluti expolia-
tio seq̄ret: qm̄ de hac re dictū ē. **Quis** intrabit
in domū fortis: vt vasa ei⁹ eripiat nisi p̄us allig-
gauerit fortē? **La. IX. 4. 4.**
Posterea dū mille ānis ligat⁹ ē diabolus
sancti dei regnāt cū xpo etiā ip̄i mille

Mat. 12

Job. 2

Mat. 12

Mat. 24

Mat. 12

Liber

mortalī carne viuētes: siue defuncti regnant
cū xp̄o: iā nūc q̄dāmō huic t̄pi p̄gruo p̄ totūz h̄
infuallū q̄d nūero mille significat̄ānoꝝ. **Reli-**
Joh̄. 5 qui eoz in q̄t nō vixerit: hora ei nūc ē cū mortui
audiūt vocē filij dei: et q̄ audierit viuēt. **Reli-**
Apoē. 20 q̄o eoz nō viuēt. **Ad x̄o** subdidit. **Donec** finia
tur mille āni: intelligēdū ē q̄ eo tpe nō vixerūt
q̄ viuē debuerit ad vitā. **f. de** morte transeūdo.
Et iō cū dies venerit q̄ fiet et corp̄m resurrectō
nō ad vitā de monumētis p̄cedēt: s̄ ad iudiciū
ad dānationē sc̄z q̄ sc̄da mors ē. **Donec** em̄ fi
Apoē. 20 niant mille āni q̄cūq̄ nō vixerit. **i. isto** toto tpe
quo agit̄ p̄ma resurrectio nō audierit voceꝝ filij
dei: et ad vitā de morte nō trāserit: p̄fecto in
sc̄da resurrectiōe q̄ carnis ē: in mortē sc̄baz cū
Apoē. 20 ip̄a carne trāsbibit. **Sequit̄** em̄ et dic̄. **Hec** resur
rectio p̄ma ē. **Beat̄** et sanct̄ q̄ h̄z i hac p̄ma res
urrectiōe p̄tē. **i. princeps** ei. **f. p̄** ē at̄ princeps
ei. q̄ nō solū a morte q̄ in p̄ctis ē reuiuiscit: ve
Ibidem. rueriā in eo q̄ reuixerit p̄manet. **In** istis in q̄t
sc̄da mors nō h̄z p̄tātē. **Habet** aut̄ in reliq̄s de
q̄b̄ sup̄ ait: reliq̄ eoz nō vixerūt donec finia
mille āni: q̄m isto toto t̄pis iūteruallo q̄d mille
ānos vocat: quātūcūq̄ i eo q̄sq̄ eoz vixit i cor
pore nō reuixit a morte i q̄ eū tenebat sp̄ietas:
vt sic reuiuiscēdo p̄me resurrectiōis p̄nceps fi
eret: atq̄ i eo p̄tātē sc̄da mors nō h̄fer. **La. X**
Unt q̄ purat̄ resurrectionē dicit̄ nō pos
sē nisi corp̄oz: iō istā q̄ in corp̄ib̄ p̄maz
futurā eē p̄tendūt. **Quoz** em̄ ē inquit̄
cadere: eoz eē resurgere. **Cadūt** at̄ corpa mor
riēdo: nā a cadendo cadauera nūcupāt. **Nō**
ḡ aīaz inquit̄ resurrectio p̄tē eē: s̄ corp̄oz. **Sz**
q̄d p̄tra apostolū dicit̄: q̄ eā resurrectionē ap
pellat̄. **Nā** s̄m interiorē: nō s̄m exteriorē hoīez
vtiq̄ resurrexerāt: q̄b̄ ait. **Si** cōsurrexistis cū
Colo. 3. xp̄o: q̄ sur sū sapite: quē sensū sub v̄bis alijs
alibi posuit dicēs. **Ut** quēadmodū xp̄s a mor
tuis resurrexit p̄ gliam p̄ris: sic et nos i nouita
te vite ābulē. **Hic** ē et illud. **Surge** q̄ dormis
Ephe. 5. et exurge a mortuis et illūinabit te xp̄s. **Ad** au
tē dicit̄ nō posse resurgere nisi q̄ cadūt et iō pu
tāt resurrectionē ad corpa nō ad aīas p̄tinere
q̄ corp̄oz ē cadere: cur nō audiūt: nō receda
tis ab illo ne cadat: et suo dño stat aut cadit: et
q̄ purat̄ se stare videat ne cadat. **Puto** em̄ q̄ i
aīa nō in corpe casus iste cauēdus ē. **Si** igit̄ ca
dentium est resurrectio: cadunt autem et anie
p̄fecto et animas resurgere cōfitendum est.
Ad aut̄ cū dixisset. **In** istis sc̄da mors nō habz
Apoē. 20 p̄tātē: adiūxit atq̄ ait. **Sz** erūt sacerdotes dei
Ibidem. et xp̄i: et regnabūt cū eo mille annis: nō vtiq̄ de
solis ep̄is et p̄byteris dicit̄ ē: q̄ pp̄rie iā vocan
tur in ecclia sacerdotes: s̄ sic oēs xp̄ianos dicit̄

mus pp̄ mysticū ch̄isma: sic oēs sacerdotes q̄
niā mēbra sūt vni illi sacerdoti. **De** q̄b̄ ap̄s
petr̄. **Plebs** in q̄t sc̄a regale sacerdotiū. **Sane** i. **Pe. 2.**
licet breuiter atq̄ trāseūter insinuauit deum esse
xp̄m: dicēdo: sacerdotes dei et xp̄i: h̄ ē p̄ris et filij:
q̄uis pp̄ formā sui sic filī hoīs: ita etiā sacer
dos xp̄s effect̄ sit in efnū: s̄m ordinē melchise
dech. **De** q̄ re in h̄ ope nō semel dixim̄. **La. XI**
T cū finiti fuerint in q̄t mille āni: solue
tur sathanas de custodia sua: et eribit
ad seducēdas nationes q̄ sunt in q̄tru
or angulis t̄re gog et magog: et trahet eos i bel
lū q̄rū numer̄ ē vt harena maris. **Ad** h̄ ḡ tunc
seducet: vt in h̄ bellū trahat. **Nā** et antea moīs
q̄b̄ poterat: p̄ mala multa et varia seducebat.
Exibit aut̄ dicit̄ ē: in aptā p̄secutōez de latebr̄
erūpet odioꝝ. **Hec** em̄ erit nouissima p̄secutio
nouissimo iminēte iudicio quā sc̄a ecclia toto
terraz orbe patiet̄: vniūsa. **f. ciuitas** xp̄i: ab vni
uersa diaboli ciuitate q̄stacūq̄ erit vtraq̄ sup
terrā. **Sentes** q̄ppe iste q̄s appellat̄ gog et ma
gog: nō sic sūt accipiente tāq̄ sint aliq̄ mali in
aliq̄ pte fraꝝ barbari p̄stituti: siue q̄dā suspi
cant̄ getas et massageras pp̄ l̄ras horū noīm
p̄mas: siue aliq̄s alios alienigenas: et a romāo
iure seiunctos. **Toto** nāq̄ orbe fraꝝ significa
ti sunt isti eē cū dicit̄ ē. **Nationes** q̄ sunt in q̄tru
or angulis t̄re easq̄ eē subiecit gog et magog.
Quoz interpretatiōez noīm eē cōperim̄ gog te
ctum: magog detectū: tanq̄ dom̄: et ip̄e q̄ p̄ce
dit̄ d̄ domo. **Sentes** igit̄ sūt in q̄b̄ diaboli v̄s
lut in abyssō sup̄ itelligēbam̄ inclusū: et ip̄e d̄
illis q̄dāmō sese offerēs et p̄cedēs vt ille sint te
ctuz: ip̄e detectū. **Si** aut̄ vtrūq̄ referamus ad
gentes: nō vni horū ad illas: alit̄ ad diabo
lum: et tectū ip̄e sunt gētes: q̄ in eis nūc inclu
dit̄. et q̄dāmō tegit̄ inimic̄ antiqū: et detectuz
ip̄e erūt q̄m in aptū odiū de opto erupture sūt
Ad x̄o ait. **Et** descēderūt sup̄ terre latitudinē
et cinxerūt castra sc̄oz et dilectā ciuitatē: nō vti
q̄ ad vni locū venisse: vel v̄ctur i esse significa
ti sunt: q̄m aliq̄ vno loco futura sint castra sc̄oz
et dilecta ciuitas cū h̄ n̄ sit nisi xp̄i ecclia toto fra
rū orbe diffusa: ac p̄ h̄ vbiq̄q̄ tūc erit q̄ in oib̄
gētib̄ erit: q̄d significatū ē noīe latitudinis ter
re: ibi erūt castra sc̄oz: ibi erit dilectā deo ciuitas
ei: ibi ab oib̄ inimicis suis: q̄ et ip̄i in oib̄
gētib̄ cū illa erūt p̄secutiōis illius imānitate
cinget̄. h̄ est in angustia: tribulatiōis artabitur
v̄gebūt: et cludet̄: nec militiā suā deseret. q̄ vo
cabulo est appellata castrorum. **La. XII**
Uod x̄o ait. **Et** descēdit ignis de celo et
comedet eos: nō extremū putandū est
id eē supplicū: q̄d erit cū dicef. **Disce** di

te a me maledicti in igne eternū. Tūc dīpe i igne
 mittent ipi: nō ignis de celo vciēt sup ipos. hic
 aut bñ intelligit ignis de celo de ipa firmitate sa-
 croz q̄ si cessuri sūt semiētib: vt eoz faciāt vo-
 lūtatē. Firmamētū ei ē celū. cui⁹ firmitate illi
 cruciabunt ardētissimo zelo. qm̄ n̄ potuefr at-
 trahere i ptes anti xpi scōs xpi. Et tpe erit ignis
 q̄ comedet eos ⁊ h̄ a deo: qz dei mūere isepabi-
 les sūt scti. vñ ex cruciabunt inimici. Sic em̄ ze-
 lus i bono positū ē vbi legit. Zel⁹ dom⁹ tuc co-
 medit me: ita ecōtrario in malo vbi dicit. zel⁹ oc-
 cupauit plebē ineruditā. ⁊ nūc ignis p̄trari⁹ co-
 medet: vt nūc vtiqz excepto. s. vltimi illi⁹ igne
 iudicij. Aut si ipaz plagā q̄ pcutiēdi sūt ecclie p
 secutores veniēte iā xpo: q̄s viuētes iueniet su-
 per trā. Qñ inficiet anti xpm̄ spū ois sui: igne
 appellauit descēdentē d̄ celo: eosqz comedētez
 Neqz h̄ vltimū suppliciu erit ipioz s̄ illd̄ qd̄ scā
 corpoz resurrectiōe passuri sūt. **Ca. XIII.**

Et p̄secutio nouissima q̄ futura ē ab anti
 xpo sic iā dixim⁹ qz ⁊ i libro supi⁹ ⁊ apd̄
 danielē p̄pham positū ē trib⁹ ānis ⁊ sex
 mensib⁹ erit. Qd̄ rps̄ q̄uis eriguū vtz ad mil-
 le ānos p̄tineat: qd̄ ⁊ diaboli ligatū dicit. ⁊ scōs
 regnare cū xpo: an eisdē ānis h̄ puū spaciū sup
 addat: atqz sit extra merito ābigit: qz si dixerim⁹
 ad eisdē ānos h̄ p̄tineat: nō tāto tpe s̄ p̄-
 lioz cū xpo regnū sanctorz repiet extendi: q̄s
 diabol⁹ alligari. P̄fecto em̄ sancti cū suo re-
 ge etiā in ipa p̄cipue p̄secutiōe regnabūt ma-
 la tāta vincētes: qm̄ iā diabol⁹ si erit alligat⁹: vt
 eos p̄seq̄ oib⁹ virib⁹ possit. quō ḡ ista sc̄ptura est
 dē mille ānis vtrūqz desinat: diaboli. s. alliga-
 tiōe: regnūqz sanctorz: cū triū ānoz ⁊ sex mē-
 sū iteru alio pus desinat alligatio diaboli: q̄s re-
 gnū sctoz i his mille ānis cū xpo: Si aut̄ dixerim⁹
 mus puū p̄secutiōis hui⁹ h̄ spaciū nō cōputan-
 dū i mille ānis: s̄ eis ipletis poti⁹ ad iūctū: vt
 p̄prie possit intelligi qd̄ cū dixisset. Sacerdotes
 dei ⁊ xpi regnabūt cū eo mille ānis: adiecerit:
 ⁊ cū finiti fuerit mille āni soluet sathanas d̄ cu-
 stodia sua: isto em̄ mō ⁊ regnū sctoz ⁊ vinculū
 diaboli simul cessatura eē significat: vt deinde
 p̄secutiōis illi⁹ tps̄ nec ad sanctorz regnū: nec
 ad custodiā sathanas: qz vtrūqz in mille ānis ē
 p̄tineat: s̄ sup additū ⁊ extra cōputādū eē cre-
 dat: cogemur fateri sanctos in illa p̄secutiōe
 regnatos nō eē cū xpo. S̄ qz audeat dicere
 tūc cū illo nō regnatura sua mēbra qm̄ ei maxi-
 me atqz fortissime coherēbūt: ⁊ q̄ tpe q̄sto erit
 acrior ipet⁹ bellī: tāto maior gl̄ia nō cedēri: tā-
 to densior corona martyrij. Aut si propter tri-
 bulatiōes quas passuri sūt nō dicendi sūt re-
 gnaturi: cōsequēs erit ⁊ etiā supiorib⁹ diebus

in eisdē mille ānis q̄cūqz tribulabunt sctoz eo
 ipō tpe tribulatiōis sue cū xpo n̄ regnasse dicā-
 tur: ac p̄ h̄ ⁊ illi qz aīas auctor libri hui⁹ vidisse
 se scribit oscifoz p̄pter testimoniū iesu. et p̄o **Ibidem.**
 p̄ter verbū dei: nō regnabant cū xpo qm̄ patie-
 bant p̄secutiōe: ⁊ ipi regnū xpi si erāt: q̄s xps̄
 excellenti⁹ possidebat. Absurdissimū id qd̄ ē:
 et oīno adūsandū. S̄ certe aīe victrices glori-
 osissimoz martyrij: oib⁹ doloab⁹ ac laboribus
 supatis atqz finitis: postea q̄ mortalīa mēbra
 poluerūt: cū xpo vtiqz regnauerunt ⁊ regnāt:
 donec finiātur mille anni: vt postea receptis
 etiam corporibus iam immortalibus regnent.
 Proinde in tribus illis annis atqz dimidio ani-
 me occisorum pro eius martyrio: ⁊ que tūc an-
 tea de corpibus exierunt: ⁊ q̄ ipa nouissima p̄-
 secutiōe sūt exire: regnabunt cuz illo donec
 finiatur mortale seculū: ⁊ ad illud regnū vbi
 mors non erit transeat. Quocirca cum xpo
 regnantū sanctorum: plures anni erūt q̄ vin-
 culi diaboli atqz custodie: qz illi cum suo rege
 dei filio iam diabolo non ligato etiā per tres il-
 los annos ac semissem regnabunt. Remanet **Ibidem.**
 igitur vt cum audimus: sacerdotes dei et xpi
 regnabunt cum eo mille annis: ⁊ cū finiti fue-
 rint mille anni soluetur sathanas de custodia
 sua: aut non regni huius sanctorz intelligam⁹
 annos mille finiri: sed vinculi diaboli atqz cu-
 stodie: aut annos mille. id est annos oēs suis
 quosqz horis diuersis ac p̄p̄ijs prolixitatibus
 finiendos: ampliores sanctorum regno breui-
 ores diaboli vinculo: aut certe quorum trium
 annoz ⁊ sex mensium breuissimū spaciū est
 cōputari voluisse credat: siue qd̄ minus satha-
 ne vinculū: siue quod amplius videt regnum
 habere sanctorum: sicut de quadringentis an-
 nis in sextodecimo huius operis volumine di-
 sputauit: qm̄ plus aliq̄ erant: ⁊ tñ quadringen-
 ti sūt nuncupati: ⁊ talia sepe reperiunt in lris
 sacris: si quis aduertat. **Ca. XIII.**

Est h̄c aut̄ cōmērationē nouissime p̄
 p̄secutiōis: breuit̄ cōplectit̄ totū qd̄ vltio
 iā iudicio diaboli ⁊ cū suo iā p̄ncipe ciuitas ini-
 mica passura ē. Dicit em̄: ⁊ diabol⁹ q̄ seducebat **Apoē. 20**
 eos missus est in stagnum ignis et sulphuris:
 quo ⁊ bestia ⁊ pseudo prophete ex cruciabunt
 die ac nocte in secula seculozum. Bestiam be-
 ne intelligi ipsam impiam ciuitatem: supra iā
 diximus. Pseudo vero propheta eius aut an-
 tip̄tus est: aut imago illa id est figmentū illud
 de quo ibi locuti sumus. Post h̄ ipm̄ nouissimū
 iudiciū: quod erit in sc̄da resurrectiōe mortu-
 orū q̄ corpoz est: recapitulādo narrat: quō su-
 erit sibi reuelatū. Et vidi in q̄ thronū magnū **Ibidem.**

et candidū et sedentē sup eū: et ab ei⁹ facie fugit celū et terrā: et loc⁹ eorū nō est inuent⁹. **Nō** ait: vidi thronū magnū et cādidū et sedentē sup eū et ab ei⁹ facie fugit celū et fra: qm̄ nō tūc factū ē id ē ante q̄: eēt de viuis et mortuis iudicātū: s; eū se vidisse dixit in throno sedentē: a cuius facie fugit celū et fra: s; postea. **Peracto** q̄ ppe iudicio tūc eē desinet h̄ celū et h̄ fra: qm̄ incipiet eē celū nouū et fra noua. **Duratiōe** itaq; rex nō oīmō in iteritū trāsit h̄ mūd⁹. **Uñ** et ap̄s ait:

1. Cor. 7. **P**reterit em̄ figura hui⁹ mundi: volo vos sine sollicitudinē eē. **Figura** q̄ p̄terit: nō natura **Lū** q̄ se **Iobes** vidisse dixisset sedentē sup thronū a cui⁹ facie qd̄ postea futuz ē: fugit celū et terra

Apoc. 20 **E**t vidi inqt̄ mortuos magnos et pusillos et ap̄ti sūt libri: et alius liber ap̄t⁹ est q̄ ē vite vniuscuiusq; et iudicati sūt mortui ex ip̄is sc̄ptur̄ libro rū fm̄ facta sua. **Libros** dixit eē ap̄ros: et libroz de q̄ cuiusmōi sit nō tacuit: q̄ ē inqt̄ vite vniuscuiusq;. **Ergo** illi libri q̄s p̄oze loco posuit: itel̄ ligēdi sūt sancti et veteres et noui: vt in illis oñ deref̄ q̄ de⁹ fieri sua mādata iussisset: in illo at̄ q̄ ē vite vniuscuiusq;: q̄ hoz q̄sq; nō fecisset siue fecisset. **Qui** liber si carnalis cogitet: q̄s ei⁹ magnitudinē aut lōgitudinē valeat estimare? **Aut** quāto tpe legi poterit liber in quo scripte sūt vniūse vite vniuerzorū? **An** tant⁹ angeloz nūer⁹ aderit: quāt⁹ hoīm erit: vt et vitā suā q̄s q̄ ab angelo sibi adhibito audiat recitari? **Nō** q̄ vn⁹ liber erit oīm: s; singuli singuloz. **Sc̄ptura** vō ista vnū volēs intelligi. **Et** ali⁹ inqt̄ liber ap̄t⁹ ē.

Apoc. 20 **Q**uedā iḡr vis ē itelligēda dīna: q̄ fiet: vt cuiq; opa sua vel bona vel mala cūcta i memorā reuocent⁹ et ment̄ ituitu mira celeritate cernant⁹: vt accuset: vel excuset sc̄ia cōsciētiaz atq; ita insimul et oēs et singuli iudicent⁹. **Que** nimirū vis dīna: libri nomē accepit. **In** ea q̄p̄pe q̄dāmō legif̄ q̄cqd̄ a faciēte recolif̄. **Uñ** sūt oñdat q̄ mortui sint iudicandi: i. pusilli cū magnis sc̄apitulādo dic̄ tāq; ad id redic̄s qd̄ p̄fic rat: potius ve distulerat. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt. **Hoc** p̄culdubio prius factū ē q̄ eēt mortui iudicati: et tñ illō pri⁹ dictū ē. **Hoc** q̄ ē qd̄ dixi recapitulādo eū ad id redisse qd̄ intermiserat. **Hūc** aut̄ ordinē tenuit atq; vt explicaret̄ ip̄e ordo cōmodi⁹ etiā de iudicatis mortuis: qd̄ iā dixerat suo repetiuit loco. **Lū** n. dixisset: et exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ca. XV

Ed q̄ sunt mortui quos exhibuit mare qui in eo erant? **Reqs** em̄ q̄ in mari mortui nō sunt in inferno: aut corpa eorū seruant⁹ in mari: aut quod est absurdi⁹ mare habebat bonos mortuos et infernus malos.

Quis hoc putauerit? **Sed** profecto cōuenienter quidā hoc loco: mare pro isto seculo positū accipiunt. **Cum** ergo et quos hic inueniet x̄ps in corpe constitutos simul significaret cum eis qui resurrecturi sunt iudicandos: etiam ipsos mortuos appellauit et bonos quib⁹ dicit. **Mo:** **Lolo** 3. **tui** em̄ estis et vita vestra abscondita ē cū x̄po in deo: et malos de q̄bus dicit. **Sine** mortuos se-

pelire mortuos suos. **P̄t** mortui etiā p̄pter h̄ dicit: q̄ mortalia gerūt corpa. **Unde** ap̄s. **Lo:** **Rom. 8.** **pus** quidē inqt̄ mortuū est p̄pter pct̄m: spirit⁹ aut̄ vita est p̄pter iusticiā: vtrūq; in hoīe viuēte atq; in hoc corpe cōstituto eē demōstrās: et corpus mortuū: et sp̄m vitā. **Hec** tñ dixit corp⁹ mortale: sed mortuū: q̄uis eadē paulo post etiam mortalia corpa sicut v̄statius vocantur appellet. **Hos** q̄ mortuos exhibuit mare qui in eo erāt: id est exhibuit hoīes h̄ seculū q̄cūq; in eo erāt q̄ nōdū obierant. **Et** mors et infern⁹ inqt̄ reddiderunt mortuos quos in se habebant.

Mare exhibuit: quia si qui inuenti sunt affuerunt. **Mors** vero et infernus reddiderūt quonā vite de qua iā exierant reuocarūt. **Hec** frustra fortasse nō satis fuit vt diceret: mors aut infern⁹: sed vtrūq; dictū est. **Mors** p̄pter bonos: qui tantūmō mortē p̄peti potuerunt nō et infernū: infern⁹ aut̄ p̄pter malos: q̄ etiā penas apud inferos pendūt. **Si** enim nō absurde credi videt̄ antiquos etiā sc̄os qui venturi x̄pi tenuerunt fidē: locis quidē a tormentis impioz remotissimis: sed ap̄d inferos fuisse donec eos inde sanguis x̄pi: et ad ea loca descensus erueret: profecto deinceps boni fideles effuso illo p̄cio iam redempti: pro: sus inferos nesciūt: donec etiā receptis corpi⁹ bona recipiant q̄ merent.

Lū aut̄ dixisset: et iudicati sunt singuli fm̄ facta sua breuif̄ subiecit quē ad modū fuerit iudicati. **Et** mors et infern⁹ inqt̄ missi sūt i stagnū ignis: his noīb⁹ significās diabolū: qm̄ mort⁹ ē auctor et ifernaz penaz vniūsamq; simul demōnū societate. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ euidēt⁹ p̄occupando iā dixerat. **Et** diabol⁹ q̄ seducebat eos: missus ē in stagnū ignis et sulphur. **Qd̄** ibi x̄o obscuri⁹ adiūerat dicens: q̄ et bestia et pseudo p̄pha: h̄ ap̄t⁹ et q̄ nō sunt iucti inqt̄ i libro vite sc̄pti: missi sūt in stagnū ignis. **Nō** dūz liber iste cōmōrat: ne obliuioe fallat: s; p̄destinatōez significat eorū q̄b⁹ etna dabit⁹ vita. **Reqs** enī nesciat eos de⁹ et i h̄ libro legit vt sc̄iat: s; pot⁹ ip̄a ei⁹

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Ibidem. **Et** exhibuit mare mortuos q̄ in eo erāt: et mors et infern⁹ reddiderūt mortuos q̄s in se habebāt: mox addidit: qd̄ paulo an̄ posuerat. **Et** iudicati sūt singuli fm̄ facta sua. **Hoc** ē em̄ qd̄ sup̄ dixerat. **Et** iudicati sūt mortui fm̄ facta sua.

Lolo 3.

Mat. 8.

Rom. 8.

Apoc. 20.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

prescientia de illis q̄ falli si p̄t liber ē vite: i quo
sūt scripti: id ē p̄cogniti.

Ca. XVI.

Inito aut̄ iudicio quo p̄nūciauit iudicā
f̄ dos malos: restat vt etiā de bonis dicat

Iā ei explicauit qd̄ breuit̄ a dño dictuz

Dat. 25. est. **I**būt isti i suppliciu eternū: sequit̄ vt expli

Apo. 21. cet qd̄ etiā ibi p̄nectit̄ iusti aut̄ in vitā eternaz

Apo. 20. **E**t vidi in q̄t celū nouū r̄ frā nouā. **I**ā p̄mū ce

lū r̄ frā p̄ma recesserūt: r̄ mare iā nō ē. **I**to si

et ordie qd̄ sup̄ p̄occupādo iā dixit: vidisse se

sup̄ thronū sedentē: a cui⁹ facie fugit celū r̄ frā

Judicatis q̄pe his q̄ scripti nō sūt in libroyite

et in etnū ignē missi: q̄ ignis cuiusmodi: r̄ in q̄

mūdi vel rex p̄te futur⁹ sit: hoiez scire arbitroz

neminē nisi forte cui spir̄it⁹ diuin⁹ oñdit. **T**unc

figura hui⁹ mūdi mūdanoz igni⁹ p̄flagratiōe

peribit: sic factū ē mūdanoz aq̄rū iundatiōe

diluuij. **I**ta itaq̄ vt dixi p̄flagratiōe mūdana

elemētroz corruptibiliū q̄litates q̄ corpib⁹ n̄fis

corruptibili⁹ p̄gruebāt: ardēdo penit⁹ inter

ibūt: atq̄ ip̄a subst̄tia eas q̄litates habebit̄ q̄

corpib⁹ imortalib⁹ mirabili mutatiōe pueniūt:

vt scz mūd⁹ i meli⁹ innouat⁹: apte accōmode

tur hoibus: etiā carne in meli⁹ innouatis. **Q**d

aut̄ ait. **E**t mare iā nō ē: vtz maxio illo ardore

siccef: an r̄ ip̄m vertat̄ in meli⁹ nō facile dixer̄

Relū q̄pe nouū r̄ frā nouā futurā legim⁹. **D**e

mari aut̄ nouo aliqd̄ me vsp̄ia legisse nō reco

lo: nisi qd̄ in hoc eodē libro rep̄it: tanq̄ mare vi

treū simile chrystallo. **S**z tūc nō de isto fine se

culi loq̄bat̄: nec pp̄rie dixisse videt̄ mare: s̄ tan

q̄ mare. **Q**uis r̄ nūc sic clamat p̄phetica locu

tio pp̄ris v̄bis translata miscere: ac si quodā

mō velare qd̄ d̄: potuit de illo mari dicere. **E**t

mare iā nō ē: de q̄ sup̄ dixerat. **E**t exhibuit ma

re mortuos q̄ in eo erāt. **I**ā em̄ tūc nō erit h̄ se

culū: vita mortalitū: turbulentū r̄ p̄cellosū: qd̄

maris noie figurauit.

Ca. XVII.

Iciuitatē inq̄t magnā hierusalē nouā

e vidi descendētē de celo a deo aptataz

quasi nouā nuptā ornata marito suo: et

audiui vocē magnā de throno dicētē. **E**cce ta

bernaculū dei cū hoib⁹ r̄ habitabit cū eis: r̄ ip̄i

erūt plus ei⁹ r̄ ip̄e de⁹ erit cū eis. **E**t absterget

ab oculis eoz oēm lachrymā: r̄ mors iā nō erit

neq̄ luct⁹: neq̄ clamor: s̄ nec vllus dolor: qz p̄

ora abieit. **E**t dixit q̄ sedit in throno. **E**cce no

ua facio oia. **D**e celo descēdere ista ciuitas d̄:

Qm̄ celestis ē gfa q̄ de⁹ eā fec̄. **P**rop̄ qd̄ ei dic̄

etiā p̄esaiā. **E**go sū dñs faciens te. **E**t de celo

quidē ab initio sui descēdit: ex q̄ p̄ hui⁹ seculitē

pus gratia dei desup̄ veniētē plauacrū regnā

tiōis in spū sancto misso d̄ celo: subinde ciues

ei⁹ accrescūt. **S**z p̄ iudiciū di qd̄ erit nouissimū

p̄ ei⁹ filiū iesū xp̄m: tāta ei⁹ r̄ tā noua de dei mu

nerē claritas appebit: vt nulla remaneat̄ vetu

statis vestigia: qm̄ qd̄ r̄ corpa ad incorruptio

nem atq̄ imortalitatē nouaz ex vetere corrup

ptione atq̄ mortalitate trāsbūt. **I**ā h̄ de isto

tpe accipē q̄ regnant cū rege suo mille annis i

pudentie nimie mihi videt̄: cū aptissime dicat

Absterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis eoz: et

mors iā nō erit neq̄ luct⁹: neq̄ clamor: s̄ nec vl

lus erit dolor. **Q**uis em̄ tā sit absurd⁹: r̄ obsti

tissima p̄tentiōe vesam⁹: q̄ audeat affirmare i

hui⁹ mortalitatis et̄nis: nō dico p̄lm sanctuz

s̄ vnū quēq̄ sanctozū q̄ hāc vel ducat v̄l ductu

rus sit vel duxerit vitā: nullas h̄ntē lachrymas

r̄ dolores: cū poti⁹ q̄to q̄sq̄ est sanctior: r̄ desi

derij sancti plenior: tāto sit ei⁹ i orando fletus

vberior: **A**n nō est vox ciuitatis sup̄ne hierlm̄

q̄ dic̄. **F**acte sūt mihi lachryme mee panes die

ac nocte. **E**t lauabo p̄ singulas noctes lectum

meū lachrymis meis stratū meū rigabo: et ge

mitus me⁹ nō ē abscondit⁹ a te. **E**t dolor me⁹ re

nouat⁹ ē: **A**ut x̄o nō ei⁹ filij sūt q̄ igemiscūt gra

uati: in q̄ nolūt expoliari: s̄ sup̄uestiri vt ablor

beat̄ mortale h̄ a vita: **N**ōne ip̄i sūt q̄ p̄mitias

h̄ntes sp̄s in semetip̄is ingemiscūt: adoptio

nē expectantes redēptionē corpis sui: **A**n ip̄e

ap̄ls paul⁹ n̄ erat sup̄ hierosolymitā v̄l n̄ ml

tomagis h̄ erat: qm̄ pro israeliticis fratrib⁹ car

nalibus suis tristitia illi erat magna r̄ cōtinū

dolor cordi ei⁹: **Q**uā aut̄ mors nō erit in isto tē

pore: nisi qm̄ dicef. **U**bi est mors p̄tentiō tua:

vbi est mors acule⁹ tu⁹? **A**culeus aut̄ mortis ē

peccatū. **Q**d tūc vtiq̄ nō erit qm̄ dicef: vbi est

Nūc x̄o nō qliber infimus illi⁹ ciuitatis: s̄ idēz

ip̄e **J**oānes in epl̄a sua clamat. **S**i dixerim⁹ qz

peccatū nō habem⁹ nos ip̄os seducim⁹ r̄ vitas

in nobis nō est. **E**t in h̄ qd̄ libro cui⁹ nomen ē

apocalipsis: obscure multa dicunt̄ vt mentem

legētis exerceāt: r̄ pauca in eo sūt: ex q̄z mani

festatiōe indagent̄ cetera cū labore: maxie qz

sic eadē multis mōis repetit vt alia atq̄ alia di

cere videat̄: cū aliter atq̄ aliter h̄ ip̄a dicere in

uestiget̄. **U**erū in his v̄bis vbi ait. **A**bsterget

de⁹ oēm lachrymā ab oculis eoz: r̄ mors iā nō

erit: neq̄ luct⁹: neq̄ clamor: s̄ nec vllus dolor:

tāta luce dicta sūt d̄ sc̄lo futuro r̄ imortalitate

atq̄ et̄nitate sc̄oz. **T**ūc ei solū atq̄ ibi solū ista

n̄ est: vt nulla deam⁹ i l̄fis sacri q̄rere v̄l legē

māifesta: si h̄ purauerim⁹ obscura. **Ca. XVIII.**

Unciā videam⁹ qd̄ etiā ap̄ls petrus d̄

n̄ hoc iudicio scripserit. **V**enient inq̄t in

nouissimo dierum illusiōe illudētes fm̄

proprias concupiscentias suas eūtes r̄ dicen

tes. **U**bi est p̄missū p̄ntie ip̄ius: **E**x q̄ em̄ p̄fes

Apo. 21.

Ps. 41.

Ps. 6.

Ps. 37.

Ps. 38.

2. Cor. 5.

Rom. 8.

Rom. 9.

1. Cor. 15.

1. Job. 1.

Apo. 21.

2. Pe. 3.

domierunt: sic oia pseuerat ab initio. creature
Latet em illos hoc volentes qz celi erat olim et
terra de aqua: et paqua pstituta dei verbo per
que q tuc erat mud aqua inudat depijt. q at
nuc snt celi et fra: eode xbo repositi snt igni re
seruadi in die iudicij et pditiōis hoim impioz

Ibidem. Hoc vnu xō nō lateat vos fratres carissimi: qz
vñ dies apd dñm sic mille āni et mille āni sic die
es vñ nō tardat dñs promissū suū sic quidam
tardantē existimant: s̄ patienter fert ppr nos:

2. Pe. 3 nolēs aliquē p̄ire: s̄ oēs in penitentiā p̄iti. Ue
niet ar dies dñi vt fur: in q celi magno impetu
transcurrēt: elemēta aut ardentia resoluēt: et
fra et q in ipa snt opa exurent. His g oib p̄ere
untibus: qles optet eē nos in sanctis p̄uersati
onib expectātes: et p̄perātes ad p̄ntiā diei dñi
p̄ quā celi ardētes soluent: et elemēta ignis ar
dore decoquent. Nouos xō celos et frā nouas

Ibidem. fm p̄missa ipi expectam: in qb iusticia inha
bitat. Nichil hic dixit de resurrectiōe mortuoz
s̄ sane de pditiōe mudi hui s̄atis: vbi etiā com
mēorās factū ante diluuiū: videt admonuisse
qdāmō: quaten in fine hui seculi mū dū istuz
p̄iturū eē credam. Nā et illo tpe p̄isse dixit qui
tūc erat mūdū: nec solū orbē fr̄e: verū etiā ces
los quos vtiq istos aereos intelligim: qz lo
cū ac spaciū: tūc aq crescēdo supauerat. Ergo
tor aut pene tor aer iste ventosus: qd celum
vel poti celos vocat: s̄ istos vtiq imos non il
los sup̄mos vbi sol et lūa et sidera pstituta snt cō
uersus fuerat in humidā qlitatē: atq h mō cū
fra perierat cui fr̄e vtiq p̄or facies fuerat de
leta diluuiō. Qui aut nūc snt in q̄t celi et fra eo
dē xbo repositi snt: igni reseruadi in die iudicij
et pditiōis hoim ipioz. Proinde q celi et q fra: i q
eadē aq mūdus p eo mōdo q diluuiō perijt ex
reposit est: ip̄e igni nouissimo reseruaf in die
iudicij et pditiōis hoim impioz. Nā et hoim p̄
pter magnā quandā cōmutationē nō dubitat
dicere pditiōnē futurā: cū tñ eoz q̄uis in eter
nis penis sit māsura natura. Querat forstan
aliqs: si post factū iudiciū iste mūd ardebit an
teqz p̄ illo celū nouū et terra noua reponantur
eo ip̄o tpe cōflagratiōis ei: vbi erūt sancti cuz
cos hntes corpa in aliq corpalī loco eē necesse
sit: possum r̄ndere futuros eos eē in sup̄iorib
p̄tib: q̄ ita nō ascēdet flāma illi incendij quē
admodū nec vnda diluuij. Talia q̄ppe illis in
erūt corpa: vt illic sint vbi eē voluerit: sed nec
ignem cōflagrationis illi pertimescunt im
mortales atqz incorruptibiles facti: sicut v iro
rum trium corruptibilia corpa atqz mortā

Ibidem. lia: in camino ardenti viuere illesa potuerunt
Capitulum XIX.

Ultas th euāgelicas applicasq senten
m tias: d dño isto iudicio nouissimo video
mibi eē p̄tereūdas: ne h volumen in ni
miā lōgitudinē puoluat: s̄ nullo mō eē p̄tereun
dus ap̄s paul: q scribēs ad thessalonicenses.

Rogam in q̄t vos fratres p̄ aduētū dñi nri ie
su xpi: et nre p̄gregatiōis in ip̄m: vt nō cito mo
ueamini mēte: neqz freamini: neqz p̄ sp̄m neqz
p̄ verbū: neqz p̄ eplam tanqz p̄ nos missam q̄si i
stet dies dñi. Ne q̄s vos seducat vllō mō: quo
niā nisi venerit refuga p̄muz: et reuelat fuerit
hō pcti filii interit q̄ adūsat: et sup̄ extollit sup̄
oē qd d̄: deus aut: qd colit: ita vt in tēplo dei se
deat ostentās se tanqz sit deus. Nō retinet in
mēoria qd adhuc cū cēm apd vos h dicebā vos
bis: Et nūc q̄ detineat scitis: vt reuelet in suo
tpe. Nā em mysteriuz iniq̄tatis opat: tñ q̄ mō
tenet teneat donec de medio fiat. Et tūc reue
labit iniqui ille: quē dñs iesus interficiet spiri
tu oris sui: et euacuabit illū in tōe p̄ntie sue eū
cui est p̄sentia fm coopationē sathane in omni
x̄tute et signis et pdigijs mēdacijs: et i oī seducti
one iniq̄tatis his q̄ pereūt: p̄ eo q̄ dilectionē xi
ratis nō receperūt vt salui fierēt. Et iō mittet
illis de opationē erroris vt credāt mēdacio: et
iudicent oēs q̄ nō crediderūt veritati: s̄ p̄sen
serūt iniq̄tati. Nulli dubiū ē eū de antiq̄po ista
dixisse dieqz iudicij. Hūc em appellat diē dñi nō
esse venturū: nisi ille prior venerit quē refugā
vocat vtiqz a dño deo. Qd si de oibus impijs:
merito dici potest: quanto magis de isto: Sed
in quo dei tēplo vt deus sit sessurus incertuz ē:
vtrum in illa ruina templi qd a salomone rege
constructum est: an vero in ecclesia. Non emz
templum alicuius idoli aut demonis: templuz
dei apostolus diceret. Unde nōnulli non ip̄m
principem: sed vniuersum quodāmō corp̄ ei
id est ad eum p̄tinentē hominū multitudines
simul cū ip̄o suo p̄ncipe: hoc loco intelligi an
tichristū volunt: rectiusqz putant etiā latine di
ci sicut in greco est: non in templo dei: sed in tē
plum dei sedeat: tanqz ip̄e sit templum dei: qd
est ecclesia: sicut dicimus sedet in amicum: id ē
velut amicus: vel si quid aliud isto locutionis
genere dici solet. Q̄ aut ait. Et nunc quid de
tineat scitis: id est quid sit in mora que cā sit vi
latiōis eius vt reuelet in suo tēpore scitis: qm̄
scire illos dixit: apte hoc dicere noluit. Et ideo
nos qui nescimus qd illi sciebāt. puenire cū la
bore ad id qd sensit ap̄lus cupimus: nec vale
mus p̄fertim quia et illa que addidit: hunc sen
sum faciunt obscuriorem. Nam quid est: Jam
ei mysteriū iniq̄tatis opatur: tñ q̄ mō tene
tneat: donec de medio fiat: et tūc reuelabit ille

2. tessa. 2

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

iniquus? Ego prius quod dixerit: me fateor: igrare. Suspiriosus tamen hominum quos vel audire vel legere de hac re potui: non tacebo: Quidam putant hunc de impio dictum fuisse romano: et propterea paulum apostolum non id apte scribere voluisse: ne calumniam videlicet icurreret: quod romano impio male optauerit cum speraret eternum: ut huius quod dicitur: iaz ei mysterium iniquitatis operatur: non enim voluerit intelligi: cuius iam facta velut antixpi videbantur: vni nonnulli ipsum resurrecturum et futurum antixpm suspicant. Alii vero nec enim occisum putant sed subtractum potius: ut putaret occisus: et viuum occultari in vigore ipsius erat: in quo fuit cum crederet extinctus: donec suo tempore reueletur et restituatur in regnum. Sed multum mihi mira est hec opinantium tanta presumpcio.

Ibidem. Illud tamen quod ait apostolus: Tamen quod modo tenet teneat donec de medio fiat: non absurde de ipso romano impio creditur dictum: tamquam dictum sit. Tamen quod modo imperat impet: donec de medio fiat. id est de medio tollatur. Et tunc reuelabitur iniquus: que significari antixpm nullum ambigit. Alii vero et quod ait: quod de teneat scitis: et mysterium operatur iniquitatis: non putant dictum nisi de malis et fictis quod sunt in ecclesia: donec pueniat ad tamen numerum quod antixpm magnam populum faciat: et hoc est mysterium iniquitatis: quod videtur occultum. Hortari autem apostolum fideles ut in fide quam tenent tenaciter perseuerent dicendo: Tamen qui modo tenet teneat donec de medio fiat: hoc est donec exeat de medio ecclesie mysterium iniquitatis quod nunc occultum est. Ad ipsum enim mysterium pertinere arbitrantur: quod ait in epistola sua Iohannes euangelista: Pueri nouissima hora est: et sic audistis quod antixps sit venturus: nunc autem antixpi multi facti sunt. Quis cognoscimus quod nouissima sit hora? Et nobis exierunt: sed non erant ex nobis. Quod si fuissent ex nobis: per mansissent vtrique nobiscum. Sic ergo affinitates in hac hora inquit quam Iohannes nouissima dicit: exierunt multi heretici de medio ecclesie: quos multos dicit antixpos: ita omnes tunc inde exibunt: quod non ad christum: sed ad illum nouissimum antixpm pertinebunt: et tunc reuelabitur. Alius ergo sic: alius autem sic apostoli obscura verba piecat: quod tamen enim dixisse non dubium est non videtur ad viuos: et mortuos iudicandos christus nisi prius venerit ad seducendos in aia mortuos aduersari eius antixps: quis ad occultum iaz iudicium dei pertineat: quod ab illo seducerent. Presentia quippe ei erit sicut dictum est in operatione sathane: in omni virtute et signis et prodigijs mendacium et in omni seductione iniquitatis his quod pereunt. Tunc ei soluet sathanae: et pillum antixpm in omni sua virtute mirabilis quod dicitur: sed mendacium operabitur. Quod solet ambigi: vtrique propterea dicta sint signa et prodigia mendacium quam mortales sensus per phantasmas ta deceptur: est: ut quod non facit facere videatur. An

quod illa ipsa etiam si erunt vera prodigia ad mendacium pertrahent credituros si ea potuisse nisi dimittere fieri virtute diaboli crescere maxime quam tantam gratiam nunc quam habuit accepit pretere. Non enim quod de celo ignis Job. 1. cecidit: et tantam familiam cum tantis gregibus pecorum sancti Job vno impetu absumpsit: et turbo irruens et domum deiciens filios eius occidit phantasmas fuerunt: quod tamen fuerit opera sathane cui deus dederat hanc pretere. Propter quod horum quod dicitur sint prodigia et signa mendacium: tunc potius appebit. Sed propter quod libet horum dictum sit: seducunt eis signis atque prodigijs quod seduci merebunt: pro eo quod dilectionem virtutis inquit non receperunt ut salui fierent. Hec dubitauit apostolus addere et dicere. Non mittet illi deus operationem erroris: ut credant mendacio. Deus enim mittet: quod deus diabolum facere permittit ista iusto ipsius iudicio: quis faciat ille iniquum malignorum consilio. Ut iudicentur inquit omnes quod non crediderunt veritati: sed senserunt iniquitatem. Proinde iudicati seducunt et seducti iudicabuntur: sed iudicati seducunt illis iudicijs dei occulte iustis iuste occultis quibus ab initio peccati rationalis creature nunquam iudicare cessauit. Seducti autem iudicabuntur nouissimo manifestorum iudicio per christum iesum iustissime iudicaturum iniustissime iudicatum.

Ca. XX.

Ed hic apostolus tacuit de resurrectione mortuorum. Ad eosdem autem scribens in epistola prima Tholomum inquit ignorare vos fratres de dormientibus: ut non tristemi sit et ceteri quod spes non habent. Nam si credimus quod iesus mortuus est et resurrexit: ita et de eos quod dormierunt per iesum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini: quod nos viuentes qui reliqui sumus in aduentu domini non pueniemus eos qui ante dormierunt: quoniam ipse dominus in iussu: et in voce archangeli: et in tuba dei descendet de celo: et mortui qui in christo sunt: resurgent primi. Deinde nos viuentes qui reliqui sumus simul cum illis rapiemur in nubibus obuiam christo in aera: et sic semper cum domino erimus. Hec verba apostolica resurrectione mortuorum futura: quam veniet dominus christus vtrique ad viuos et mortuos iudicandos: per clarissime ostendunt. Sed queri solet: vtrum illi quos hic viuentes inuenturus est christus: quorum per formam in se atque illos qui tunc secum viuebant transfigurabatur apostolus: nunquam omnino morituri sint: an ipso temporis puncto quo cum resurgentibus rapientur in nubibus obuiam christo in aera: ad immortalitatem per mortem mira celeritate transibunt. Neque enim dicendum est fieri non posse ut dum per aera in sublime portantur: in illo spacio et moriantur: et reuiuiscant. Quod enim ait: Et ita semper cum domino erimus non sic accipiendum est: tamquam in aere nos dixerit: sed quod cum domino esse mansuros: quia nec ipse vtrique ibi

1. thes. 4.

1. thes. 4.

manebit: qua veniens trāsitur. Veniēti q̄p pe ibi obuiā: n̄ manēti: s̄ ita cū dño erim. i. sic erim. s̄p̄h̄tes corpa sempit̄na: v̄bicūq; cū illo fuerim. Ad hūc aut̄ sensū quo existimam. etiā illos quos hic viuos inuentur. ē dñs in. ip̄o p̄uo spacio: ⁊ passuros mortez ⁊ accepturos im mortalitatē: ip̄e apl̄s nos videt v̄gere v̄bi dīc

1. Cor. 15. In xp̄o oēs viuificabunt: cū alio loco de ip̄a loquens resurrectionē corporū dicat. Tu qd̄ seminas nō viuificat nisi prius moriat. Quō igr̄ q̄s viuentes hic xp̄s inueniet p̄ imortalitatē i illo viuificabunt: ⁊ si nō moriant: cū videam. p̄p̄ hoc eē dictū. Tu qd̄ seminas nō viuificat: nisi p̄ us moriat. Aut si recte nō dicim. seminari: nisi ea corpora hoīm q̄ moriendo quōq; mō p̄uertunt in terrā: sic sese habet etiā in illa trāsgressorē patrē generis hūani diuinit. prolata sn̄ia

Gene. 3. Terra es et in terrā ibis: fatendū ē istos quos nondū de corpibus egressos cū veniet xp̄s inueniet: ⁊ istis verbis apl̄i: ⁊ illis de genesi nō teneri: qm̄ sursum in nubib. rapti nō v̄tq; seminantur: q; nec eūt in terrā: nec redēt: siue nullā p̄orsus experiant mortē: siue paululū in aere moriant. S; aliud rursus occurrit: qd̄ idē dīc. apl̄s cū de resurrectionē corporū ad corintheos loqueret. Oēs resurgem. vel sic alij codices habent: oēs dormiem. Quz; nec resurrectio fieri possit nisi mors p̄cesserit: nec dormitionē possum. illo loco itelligē nisi mortē: quō oēs v̄l dormient vel resurgēt si rā multi q̄s in corpore inuētur. ē xp̄s: nec dormient nec resurgent

1. Cor. 15. loqueret. Oēs resurgem. vel sic alij codices habent: oēs dormiem. Quz; nec resurrectio fieri possit nisi mors p̄cesserit: nec dormitionē possum. illo loco itelligē nisi mortē: quō oēs v̄l dormient vel resurgēt si rā multi q̄s in corpore inuētur. ē xp̄s: nec dormient nec resurgent

1. thes. 4. Si q̄ sanctos q̄ reperient xp̄o veniēte viuētes eiq; in obuiā rapiētes: crediderim. in eodez raptu de mortalib. corpib. exituros: ⁊ ad eadez mor̄ imortalia redituros nullas: in v̄bis apl̄i patiemur angustias: siue v̄bi dīc. Tu qd̄ seminas nō viuificat nisi p̄us moriat: siue v̄bi dicit. Oēs resurgemus aut oēs dormiem. q; nec illi p̄ imortalitatē viuificabūt: nisi quālibet paululū tñ ante moriant: ac p̄s ⁊ a resurrectione nō erūt alieni quā dormitio p̄cedet q̄uis breuissima: nō tamen nulla. Tur aut̄ nob̄ incredibile videat. illā multitudinē corp̄m in aere quō dāmō seminari: atq; ibi protinus imortaliter atq; incorruptibiliter reuiuiscere: cū credamus

1. Cor. 15. qd̄ idē ip̄e apl̄s alibi apr̄issime dīc. In ictu oculi futurā resurrectionē ⁊ in membra sine fine victura tanta facilitate: tantaq; inestimabili velocitate redituz; antiq̄ssimoz; cadauerū puluerē. **Ibidem.** qd̄ idē ip̄e apl̄s alibi apr̄issime dīc. In ictu oculi futurā resurrectionē ⁊ in membra sine fine victura tanta facilitate: tantaq; inestimabili velocitate redituz; antiq̄ssimoz; cadauerū puluerē.

Gene. 3. Nec ab illa sn̄ia q̄ hoī dcm̄ ē. Terra es ⁊ i fraz ibis futuros illos eē sc̄tōs arbitremur imunes si eoz; moriētū in fra nō recedēt corpa: s̄ sicut i ip̄o raptu moriētū: ita et resurgēt dum feruntur in aera. In terram quippe ibis: id est in

hoc ibis amissa vita quo eras anteq; sumeres vitaz; id est hoc eris examinis quod eras anteq; esses animatus. Terre q̄ppe insufflauit deus in faciē statū vite: cum factus esset hō in animā viuā. Tanq̄ diceret. Terra es animata quod nō eras terra er. ex animis sicut eras. Qd̄ sunt ⁊ anteq; putrescant oia corpa mortuorum: quod erūt ⁊ illa si moriēt v̄bicūq; moriant cum vita carebūt: quā cōtinuo receptura sunt. Sic ergo ibūt in terrā: quādo ex viuīs hoīb; terra erūt: quēadmodū it in cinerē qd̄ fit cinis: it in verustatē qd̄ fit vetus: it in testam qd̄ ex luto fit testa: ⁊ alia arescentia sic loq̄mur. Quō aut̄ sit futurū qd̄ nūc p̄ n̄se ratiuncule v̄rib; v̄tūq; conijcimus: tūc pot. erit vt nos se possimus. Resurrectionē quippe mortuoz; futurā esse in carne: qm̄ xp̄s ventur. est viuos iudicaturus ⁊ mortuos: oportet si christianseē volum. vt credamus. S; nō ideo de hac re inanis est fides n̄ra: si quēadmodū futura sit p̄fecte comprehendere nō valem. Clerū iā sicut p̄missimus de hoc iudicio dei nouissimo etiā prophetici veteris libri qd̄ p̄nunciauerint: q̄tū satis esse videbit debemus ostendere. Que sic arbitroz; nō tanta mora necesse erit tractari et exponi si istis que p̄missim. lector curauerit ad iuuari.

Cap. XXI

Isaie. 26

Propheta esaias. Resurgent inquit mortui: ⁊ resurgent qui in sepulcris erant: ⁊ letabunt om̄es q̄ sunt in terra. Ros em̄ q̄ abs te est: sanitas illis est: terra vero impiorū cadet. Totū istud sup̄ius ad resurrectionē p̄tinet beatorū. Qd̄ aut̄ ait. Terra vero impiorū cadet: bene intelligit dictū: corpora vero impiorū ruina damnationis excipiet. Iā x̄o si de bonoz; resurrectionē qd̄ dictū est diligenti ⁊ distinct. velim. intueri: ad p̄mam referēdū est qd̄ dictū ē. Resurgent mortui: ad secundā vero qd̄ sequit. Et resurgent q̄ in sepulcris erant. Iā ⁊ si illos inquiramus sc̄tōs q̄s hic viuos inuentur. est dñs: eis congrue deputabit qd̄ adiunxit. Et letabunt om̄es q̄ sunt in terra: ros em̄ q̄ abs te est: sanitas illis ē. Sanitātē loco isto imortalitatē rectissime accipim. Ea nāq; ē plenissima sanitas q̄ nō reficitur alimentis tanq̄ q̄tidianis medicamētis. Itē de iudicij die spem p̄us dans bonis deinde terrēs malos: idē p̄p̄ha sic loquit. Hec dicit dñs: Ec. Ego declinabo in eos vt flumē pacis: ⁊ vt torrens inūdās gloriā gētū. Filij eoz; sup̄ humeros portabunt ⁊ sup̄ gēna cōsolabunt. Quē admōdū si quē mat̄ consolet: ita ego vos cōsolabor: ⁊ in hierusalē cōsolabimini: ⁊ videbitis: ⁊ gaudebit cor vestrū: ⁊ ossa vestra sicut herba

Ibidem.

Ibidem.

Isaie. 66

Ibidem.

Ibidem. exorient. Et cognosces man^o dñi colētib^o eū: et
 cominabit^o p^ouacib^o. Ecce ei dñs vt ignis ve-
 niet: et vt tēpestas curr^o ei: reddē in indignati-
Ibidem. one vindictā: et vastationē in flāma ignis. In
 igne em dñi iudicabit^o oīs terra: et in gladio ei^o
 oīs caro: multiq; vulnerati erūt a dño: In bos-
 noy pmissiōe se decliare dic vt flumē pacis: qđ
 pfecto abūdatiā pacis illi^o debem^o accipe: qua
 maior eē nō possit. Hac vtiq; in sine rigabimur
 de q̄ in pcedēti libro abūdanter locuti sumus.
Hoc flumē se in eos declinare dic: qđ^o tātā bri-
 tudinē pollicet: vt intelligam^o in illi^o felicita-
 tis regiōe q̄ i celis ē h flumie oīa satiari. **Sz** qz
 et frenis corpib^o par i corruptiōis atq; imorta-
 litatis vim infuet: iō declinare se dic h flumē: vt
 de supnis qđāmō etiā inferiora pfūdat: et hoies
Gal. 4. eqles āgelis reddat. Hierlm qđ nō illā q̄ seruit
 cū filiis suis: s̄ liberā matrē nram intelligamus
 fm aplm eternā in celis: vbi post labores erūt
 narū curarūq; mortaliū p̄solabimur tanq; par-
 uuli ei^o in hūeris genibusq; portati. Rudes ei
 nos et nouos blādissimis adiutorijs insolita no-
 bis illa btrudo suscipiet: vbi videbim^o: et gau-
 debit cor nostrū. **Hec** exp̄sit qđ videbim^o. **Sz**
 qđ nūc deū: vt i pleaf in nob^o pmissū euāgelicū
Dat. 5. Bti mūdo corde: qm̄ ipi deū videbūt. Et oīa
 illa q̄ nūc nō videm^o: credētes aut ea p modu-
 lo capacitatis hūane lōge min^o q̄ sūt atq; icō-
 parabil^o cogitam^o. Et videbitis inqt: et gaude-
Isaie. 66. bit cor v̄m. **Hic** creditis: vbi videbitis. **Sz** qm̄
 dixit. Et gaudebit cor v̄strū: ne putarem^o il-
 la bona hierlm ad nrm tñmō spm̄ p̄tinere. Et
 ossa inqt v̄sa vt herba exorient: vbi resurrecti-
 onē corp̄m strixit: velut qđ nō dixerat reddēs.
Ibidem. **Hec** em cū viderim^o sicut s̄ cū fuerit facta vi-
 debim^o. **Hā** et de celo nouo ac fra noua iaz sup̄
 dixerat: dñi ea q̄ sanctis p̄mittunt in sine sepe
 ac multiformiter dicēt. **Er**it inqt celū nouū et
Isaie. 65. fra noua: et nō erūt mēores p̄oy: nec ascēdēt in
 co: ipoy: s̄ leticiā et exultationē iuenient in ea.
Ibidem. **Ecce** ego faciā hierlm exultationē et p̄lm meū
 leticiā: et exultabo in hierlm: et letabor in popu-
 lo meo: et vltra nō audiet in illa vox flet^o: et ce-
 tera: q̄ quidā ad illos carnales mille annos re-
 ferre conant. **L**ocutiōes aut tropice p̄p̄is p
 phetico more miscēt: vt ad itellectū spiritale
 intēris sobria: cū qđā vtili ac salubri labore pue-
 niat. **D**igrētia x̄o carnalis vel inerudite vel i
 exercitate tarditas mētis p̄tēta l̄se sup̄ficie: nī
 hil putat interi^o req̄rendū. **Hec** de p̄phet icis
 x̄bis q̄ an̄ istū locū sc̄pta sūt: satis dixerim^o. **I**n
Isaie. 66. hāt loco v̄ni ad illa digressi sum^o cū dixisset. **Et**
 ossa v̄sa vt herba exorient: vt resurrectionē q̄
 dē carnis: s̄ tñ bonoy se nūc cōmēorare mon-

straret adiūxit: et cognosces man^o dñi colētib^o
 eū. **Q**uid ē h nisi man^o dñi distinguētis culto-
 res suos a p̄tēptorib^o suis: **De** qđ^o seq̄ntia p̄re-
 xens. **Et** cominabit inqt p̄uacib^o: siue vt ait ali
Ibidem. us interpres: incredulis. **Hec** tūc cominabit:
 s̄ q̄ nūc dicunt minacit: tūc efficaciter i plebun-
 tur. **Ecce** em inqt dñs vt ignis veniet: et vt tē-
Ibidem. pestas curr^o ei: reddere in indignatiōe vindi-
 ctā: et vastationē in flāma ignis. **I**n igne ei dñi
 iudicabit^o oīs terra et in gladio ei^o oīs caro: ml-
 tiq; vulnerati erūt a dño: siue igne siue tēpēsta-
 te: siue gladio: penā iudicij significat. qm̄ qđez
 ipm̄ dñm q̄si ignē dicēt venturū eis. p̄fecto qđ
 bus penalis erit ei^o aduēt. **Curr^o x̄o ei^o** q̄ plu-
 raliter dicti sūt: āgelica ministeria nō incōueni-
 enter accipim^o. **Q**đ aut aut oēm frā et oēm car-
 nē in ei^o igne et in gladio iudicari: nō etiā h spī-
 ritales itelligam^o et scōs: s̄ frē nos atq; carna-
 les: de quib^o dictū ē. **Q**ui terrena sapiunt et sa-
 pere fm carnē mors ē: et qles ofno caro appel-
 lan^o a dño vbi dic. **Hō** p̄manebit spūs me^o i ho-
Gene. 6. mib^o istis: qm̄ caro sūt. **Q**đ x̄o h positū ē. **Bul**
Isaie. 66 ti vulnerati erūt a dño: isto vulnere fiet mors
 scōa. **P**ōt qđē et ignis et gladi^o et vuln^o accipi i
 bono. **Hā** et ignē dñs velle se dixit mittē in mū-
Luce. 12. dū: et vise sūt illis lingue diuise velut ignis qm̄
Act. 2 venit spūs sanct^o: et nō veni inqt idē dñs p̄cey
Dat. 10 mittere in frā: s̄ gladiū. **Et** p̄monē d̄idic sc̄pta
Deb. 4. ra gladiū bis acutū. p̄p̄ acic geminā testamē-
 toy dūū: et in cāntico cānticoy caritate se dic san-
Cant. 4 cta ecclia vulneratā velut amor i petu sagitta-
 tā. **Sz** h cū legim^o vel audim^o vltorē dñm esse
 v̄turū: quēadmodū h itelligēda sint clarū est
Deinde breuif cōmēoratis eis qđ p̄ h iudicium
 p̄sumēt sub figura ciboy i lege veteri verito-
 rū: a qđ^o se nō abstinuerit: p̄ctores ipiosq; signi-
 ficās: recapitulat ab initio ḡfam noui testamē-
 ti: ex p̄mo saluatoris aduētū vsq; ad vltimū iu-
 diciū de q̄ nūc agim^o: p̄ducēs finiesq; sermonē
Harrat nāq; dñm dicē se v̄ire vt p̄greget oēs
 gētes: easq; v̄turas: et visuras gliaz ei^o. **D**ēs
 em sic dic apls peccauerūt: et egent glia dei. **Et**
Roma. 3 relicturū se dic sup̄ eos signa: q̄ vtiq; mirātes
Isaie. 66 credāt i eū: et missux ex illis saluatos i gētes di-
 uersas: et in lōgin q̄s i sulas: q̄ n̄ audierūt nomē
 ei^o: neq; viderūt gliam ei^o: et anūciaturos glo-
 riā ei^o i gētib^o: et addituros fratres istoy q̄bus
 loq̄bat. i. i fide s̄ deo p̄e fratres israelitay e-
 lectoy. **A**ddituros aut ex oib^o gētib^o mun^o do
Ibidem. mio in iumētis et vehiculis: q̄ iumēta et vehicu-
 la h̄i itelligunt adiutoria eē dīna: p̄ cuiusq; ge-
 neris ministeria dei vel āgelica vel hūana: i ci-
 uitate sanctā hierlm q̄ nūc i sanctis fidelib^o est
 diffusa p̄ frās. **U**bi em dicit^o adiuant: vbi cre-

dunt: et ubi credunt ibi veniunt: Compauit autem dominus illos tamquam per similitudinem filijs israel: offerentibus ei suas hostias: cum psalmis in domo eius

Ibidem. quod ubique iam facit ecclesia: et promisit ab ipsis se accepturum sibi sacerdotes et leuitas: quod nihilominus fieri nunc videmus. Non enim ex genere carnis et sanguis sicut erat primum secundum ordinem aaron: sed sicut optebat in testamento nouo: ubi secundum ordinem melchisedech summus sacerdos est christus: pro cuius merito quod in eorum gratia divina presterit: sacerdotes et leuitas elegit: sic nunc videmus quod non isto nomine quod sepe assequuntur indigni sunt ea que non est bonis malisque coram sanctitate pensandi sunt. Hec cum de ista que nunc imprie ecclesie prespicua nobisque notissima dei miseratioe dixisset: promisit et fines ad quos per ultimum iudicium facta bonorum malorumque discretioe veniet dicens per prophetam: vel de domino dicens ipse propheta. Quod enim celum nouum et terra noua manebit coram me dicit dominus: sicut stabit semen vestrum: et nomen vestrum: et erit mensis ex mense: et sabbatum ex sabbato: et veniet omnis caro in conspectu meo adorare me in hierusalem dicit dominus: et egredientur et videbunt membra hominum que peruariati sunt in me. Vermis eorum non morietur: et ignis eorum non extinguetur: et erunt vilui omni carni. Ad hoc iste propheta terminauit librum: ad quod terminabit seculum. Quidam sane non interpretati sunt membra hominum: sed cadauera viroque: pro cadauera significantes seuietate corporum pena: queuis cadauer nisi caro ex eis non soleat nuncupari: illa vero animata erunt corpora. Alioquin nulla poterunt sentire tormenta nisi forte quod mortuorum erunt corpora: id est eorum que in secundam mortem cadent: id non absurde etiam cadauera dici possunt. Vnde et illud quod ab eodem propheta dictum iam super posui. Terra vero impiorum cadet. Quis autem non videat a cadendo esse appellata cadauera? Viros autem pro eo posuisse illos interpretes quod hominum est manifestum est. Neque enim quisquam dicitur est peruariatrices feminas in illo supplicio non futuras: sed ex portione presertim de quo femina facta est uterque sexus accipit. Cleiuz quod ad rem maxime pertinet: cum et in bonis dicitur: veniet omnis caro: quod ex omni genere hominum populum ille prestabit.

Ibidem. Non enim omnes homines ibi erunt qui in penis plures erunt: sed ut dicere ceperam cum et in bonis caro: et in malis membra: vel cadauera noianf. profecto post resurrectionem carnis cuius fides his rerum vocabulis omnino finiat: illud quod boni et mali suis finibus dirimuntur: futurum esse iudicium declaratur.

Ibidem. Ad quod egredientur boni. Ca. XXII. sed ad videndas penas malorum. Huiusmodi corporum motu bratas illas relicturi sedes: et ad loca penalia precturi ut malorum tormenta conspiciant presentia corporali. Absit: sed egredientur per scias

Esai. 66. Non enim omnes homines ibi erunt qui in penis plures erunt: sed ut dicere ceperam cum et in bonis caro: et in malis membra: vel cadauera noianf. profecto post resurrectionem carnis cuius fides his rerum vocabulis omnino finiat: illud quod boni et mali suis finibus dirimuntur: futurum esse iudicium declaratur.

Ibidem. Non enim omnes homines ibi erunt qui in penis plures erunt: sed ut dicere ceperam cum et in bonis caro: et in malis membra: vel cadauera noianf. profecto post resurrectionem carnis cuius fides his rerum vocabulis omnino finiat: illud quod boni et mali suis finibus dirimuntur: futurum esse iudicium declaratur.

Hoc enim verbo significatum est eos qui cruciabuntur extra futuros. Propter quod et dominus ea loca tenebras exteriores vocat: quibus pertrari est ille ingressus de quo dicitur suo bono. Intra in gaudium domini tui: nec illic mali putent ingredi ut sciant: sed ad alios potius velut egredi per scias: qua eos cognituri sunt boni: quia id quod extra est: cognituri sunt. Qui enim erunt in penis: quod agant intra in gaudium domini ne scient: quod vero erunt in illo gaudio quod agant foris in illis tenebris exterioribus sciant. Non dictum est egredientur: quod eos etiam qui foris ab eis erunt utique non latebunt. Si enim hec prophete non duz facta nosse porueit per hoc quod erat de contemptulicis in eorum mortalium mentibus: quod imortales scilicet iam facta tunc ne scient: cum deus erit omnia in omnibus. Stabit ergo illa bratitudo seorum semet et nomen: semet scilicet de quo iohannes ait. Et semet eius in ipso manet: nomen vero deus quod per hunc esaiam dictum est. Nomen enim dabo eis: et erit eis mensis ex mense: et sabbatum ex sabbato: tanquam luna ex luna: et requies ex requie: quod utrumque ipsi erunt cum ex his vmbis veteribus et temporalibus in illa lumina noua ac sempiterna transferantur. In penis autem malorum et inextinguibilis ignis: et viuacissimus vermis: ab alijs atque alijs aliter atque aliter exposuit. Alij quippe utrumque ad corpus: alij utrumque ad animam retulerunt: alij proprie ad corpus ignem: vermevero tropice ad animam: quod credibile esse videtur. Sed nunc de hac differentia non est huiusmodi temporis disputare. De iudicio namque vltimo quod fiet direptio bonorum et malorum: hoc volumus implere suscepimus: de ipsis vero premijs et penis: alias diligenter differendum est.

Aniel de hoc vltimo iudicio. Ca. XXIII. sic propheta ut antichristum prius quam venturum esse pronunciet: atque ad eternum regnum sanctorum perducatur narrationem suam. Cum enim visioe prophetica quattuor bestias significantes quattuor regna vidisset: ipsamque quartam a quadam rege supatum qui antichristus agnoscat: et post hec eternum regnum filij hominis qui intelligit christus. Horruit inquit spiritus meus: ego danieli hebetudine mea: et visus caput meum perturbabat me. Et accessi inquit ad vnum de assistentibus et veritate que rebatur ab eo de his omnibus: et dixit mihi veritate. Deinde quod audierit ab illo atque de omnibus his que sicut: tanquam eo sibi exponente sic loquitur. He quattuor bestie sunt magna quattuor regna que surgent in terra: que auferent et accipient regnum sancti altissimi: et obtinebunt illud versus in seculum: et versus in seculo seculorum. Et que rebatur inquit diligenter de bestia quarta que erat differens pre omni bestia terribilis amplius: dentes eius ferrei: et ungues eius erei: maducas et cominuens et reliqua pedibus suis calcans: et de cornibus eius decem que erant in capite eius: et de altero quod ascendit: et excussit de prioribus tria cornua: in que erant oculi:

Dat. 8. Da. 25.

Esai. 66

J. Cor. 15

J. Job. 3

Esai. 56

Ibid. 66

Dat. 7.

Ibidem.

Ibidem.

et os loquens magna: et visus eius maior ceteris. Videbatur et cornu illud faciebat bellum cum sanctis et preualebat ad ipsos: donec venit vetustus diebus: et regnum dedit sanctis altissimi: et tempus pervenit: et regnum obtinuerunt sancti. Hoc daniel quod fuisse se dixit. Deinde quod audierit continuo subiungens. Et dixit inquit. ille a quo quiescit respondit et dixit. Bestia quarta quarta regnum erit in terra quod preualebit omnibus regnis et maducabit omnem terram: et percussabit eam et cadet. Et decem cornua eius: decem reges surgent et post eos surget alius qui superabit suis malis omnes qui ante eum fuerunt: et tres reges humiliabit: et verba aduersus altissimum loquetur: et sanctos altissimi conteret. Et suspicabit mutare tempora et legem: et dabit in manu eius versus ad tempora et tempora et dimidium temporis. Et iudicium sedebit: et principatum remouebit ad extremum et procedendum versus in finem: et regnum et potestas: et magnitudo regum qui sub omni celo sunt: data est sanctis altissimi. Et regnum eius regnum sempiternum: et omnes principes ipsi seruiet et obaudient.

Ibidem.

Hucusque inquit finis sermonis. Ego daniel multum cogitationes mee conturbabant me: et forma mea immutata est super me: et verbum in corde meo preseruavi. Quattuor illa regna exposuerunt quod dicit: assyriorum persarum macedonum et romanorum: quam deo conuententer id fecerit: quod nosse desiderat legatur per dyteri hieronymi librum i danielis facti erudite diligenterque scriptum. Antiqui tamen aduersus ecclesiam seuissimum regnum per exiguum spacio temporis sustinendum donec dei ultio iudicio regnum sancti accipiant sempiternum: quod vel dormitans habet legit dubitare non sinit. Tempus quippe et tempora et dimidium temporis: annus unus est: et duos et dimidium: ac per hoc tres annos et semissem: etiam numero dicitur posterius positio dilucet: aliquid in scripturis ac mensuram numero declarat. Et videtur enim tempora indefinite hic dicta lingua latina: per dualis numerus dicta sunt que latini non habent. Sic autem greci: ita hunc dicunt habere et hebrei. Sic ergo dicta sunt tempora: tamque dicerentur duo tempora. Vereri me sane fateor: ne in decem regibus que tanquam decem hoies videtur inuenitur antiquus forte fallamur: atque ita ille iopinatus adueniat: non existens tot regibus in orbe romano. Quid enim si numero isto denario: vniuersitas regum significata est: post que ille videtur est: sicut millenario: centenario: septenario significat plerumque vniuersitas et alius atque alius numerus que nunc commemorare non est necesse. Alio loco idem daniel. Et erit inquit tempus tribulationis que non fuit ex quo nuncata est gens super terram: versus ad tempora illud. Et in tempore illo saluabitur populus tuus: omnis qui inuenit fuerit scriptus in libro vite. Et multi dormientium in terra aggere exurgent: hi in vitam eternam: et hi in opprobrium et in confusione eternam. Et intelligentes fulge-

Ibidem.

bunt sicut claritas firmamenti: et ex iustis multi sicut stelle in secula. Et adhuc sicut illi euangelice est Job. 5. locus ille sicut de resurrectione duratur mortuorum corporum. Nam qui illic dicti sunt esse in monumentis: ipsi hic dormientes in terra aggere: vel sicut alij interpretati sunt in terra puluere. Et sicut ibi procedit dictum: ita habet exurgere. Sicut ibi: quod bona fecerit in resurrectione vite: quod autem mala egerit in resurrectione iudicij: ita et isto loco: hi in vitam eternam: et hi in opprobrium et in confusione eternam. Non autem diuersum putet: quod cum ibi positum sit: omnes qui sunt in monumentis: hic non ait propheta omnes: sed multi dormientium in terra aggere. Non est enim aliqui scriptura per omnes multos. Propterea et abrahe dictum est. Patrem multarum gentium posui te. Cui tamen et Gene. 17 alio loco In semine inquit tuo benedicent omnes gentes. Gen. 22. De tali autem resurrectione: huic que ipsi prophete danieli paulo post dicit. Et tu veni: et requiesce: adhuc Dauid. 12. enim dies in completionem consummationis: et requiesces et resurges in sorte tua in fine dierum. Cap. XXIII

Ibidem.

Ultra de iudicio nouissimo dicitur in psalms. Misere: sed eorum plura transierit et stricti. Hoc tamen quod de fine huius seculi aptissime dictum est ibi: nequaquam silentio preteribo. Principio terrarum fundasti domum: et opera manuum tuarum sunt celi. Ipsi prebunt tu autem permanebis: et omnes sicut vestimentum veterascunt: et sicut optorium mutabis eos et mutabuntur: tu autem idem ipse es: et anni tui non deficient. Quid est hoc quod porphyrius cum pietate laudaret hebreorum: que magnam et veram et ipsi nimirum terribilis ab eis colitur deus christianos ob hoc arguit maxime stulticie: etiam ex oraculis deorum suorum: quod istum mundum dicit esse piturum. Ecce in istis pietatibus hebreorum dicitur deo que presentente tanto propheta: etiam ipsa nimirum phorescunt: opera manuum tuarum sunt celi: ipsi prebunt. Nam quod quoniam celi prebunt: mundus cuius iudei celi superioris pars est: et tutior non prebit. Si hinc finis ioui displicet: cuius ut scribit iste phos velut grauioris auctoritatis oraculo in christianorum credulitate culpatur. Cur non similiter sapiam tamque stulticia: culpatur hebreorum: in quibus libris piissimis inuenitur. Porro si in illa sapia iudeorum que porphyrio tam multum placet ut ea deorum que suorum vocibus prediceret: legit celos esse pituros: cur versus ad deo vana est ista fallacia: ut in fide christianorum vel in cetera vel per ceteris habet detestentur: quod in ea piturum creditur mundus quod vti que nisi peius: celi non prebit pire. Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Dauid. 12.

Ibidem.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

bunt sicut claritas firmamenti: et ex iustis multi sicut stelle in secula. Et adhuc sicut illi euangelice est Job. 5. locus ille sicut de resurrectione duratur mortuorum corporum. Nam qui illic dicti sunt esse in monumentis: ipsi hic dormientes in terra aggere: vel sicut alij interpretati sunt in terra puluere. Et sicut ibi procedit dictum: ita habet exurgere. Sicut ibi: quod bona fecerit in resurrectione vite: quod autem mala egerit in resurrectione iudicij: ita et isto loco: hi in vitam eternam: et hi in opprobrium et in confusione eternam. Non autem diuersum putet: quod cum ibi positum sit: omnes qui sunt in monumentis: hic non ait propheta omnes: sed multi dormientium in terra aggere. Non est enim aliqui scriptura per omnes multos. Propterea et abrahe dictum est. Patrem multarum gentium posui te. Cui tamen et Gene. 17 alio loco In semine inquit tuo benedicent omnes gentes. Gen. 22. De tali autem resurrectione: huic que ipsi prophete danieli paulo post dicit. Et tu veni: et requiesce: adhuc Dauid. 12. enim dies in completionem consummationis: et requiesces et resurges in sorte tua in fine dierum. Cap. XXIII

Ultra de iudicio nouissimo dicitur in psalms. Misere: sed eorum plura transierit et stricti. Hoc tamen quod de fine huius seculi aptissime dictum est ibi: nequaquam silentio preteribo. Principio terrarum fundasti domum: et opera manuum tuarum sunt celi. Ipsi prebunt tu autem permanebis: et omnes sicut vestimentum veterascunt: et sicut optorium mutabis eos et mutabuntur: tu autem idem ipse es: et anni tui non deficient.

Quid est hoc quod porphyrius cum pietate laudaret hebreorum: que magnam et veram et ipsi nimirum terribilis ab eis colitur deus christianos ob hoc arguit maxime stulticie: etiam ex oraculis deorum suorum: quod istum mundum dicit esse piturum. Ecce in istis pietatibus hebreorum dicitur deo que presentente tanto propheta: etiam ipsa nimirum phorescunt: opera manuum tuarum sunt celi: ipsi prebunt. Nam quod quoniam celi prebunt: mundus cuius iudei celi superioris pars est: et tutior non prebit. Si hinc finis ioui displicet: cuius ut scribit iste phos velut grauioris auctoritatis oraculo in christianorum credulitate culpatur. Cur non similiter sapiam tamque stulticia: culpatur hebreorum: in quibus libris piissimis inuenitur. Porro si in illa sapia iudeorum que porphyrio tam multum placet ut ea deorum que suorum vocibus prediceret: legit celos esse pituros: cur versus ad deo vana est ista fallacia: ut in fide christianorum vel in cetera vel per ceteris habet detestentur: quod in ea piturum creditur mundus quod vti que nisi peius: celi non prebit pire. Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

Et in istis quod de sacris que proprie nesciunt: non hebreis nobis que ceteris: in euangelicis et apostolicis libris legit. Preterit figura huius mundi: Legitur. Cor. 7. mundus transit: legitur celi et terra transibunt. Ez. 1. Job. 2. puto quod preterit: transit: transibunt: aliquid mitius Luce. 21. dicta sunt que prebunt. In epistola que petri apostoli vbi 2. Pe. 3. aqua mundatus qui tunc erat pisse dicitur mundus.

ab aliquibus credis: nā de illo hanc eē hebreo
 rū opinionē dicit hieronymus: iudiciuz nouissi
 mū pphetauit dicēs. **Ecce venit dīc dñs oīpo
 tens. Et quis sustinebit dīc introit⁹ eius? Aut
 q̄s ferre poterit vt aspiciat eū. Quia ip̄e ingre
 dit⁹ q̄si ignis conflatorij: ⁊ q̄si herba lauātium.**
**Et sedebit p̄flās: ⁊ emūdās sic aurū ⁊ sic argen
 tū: ⁊ emūdabit filios leui. Et fundet eos sic au
 rū ⁊ argentū: ⁊ erūt dño offerētes hostias ī iu
 sticia. Et placebit dño sacrificiū iuda ⁊ hierlm
 sic diebus p̄stinis ⁊ sic ānis p̄oribus. Et accedā
 ad vos in iudicio: ⁊ ero testis vobis sup male
 ficos ⁊ sup adulteros: ⁊ sup eos q̄ iurāt in noīe
 meo mendacit: ⁊ q̄ fraudāt mercedē mercēna
 rio: ⁊ oppmūt p̄ potentiā viduas: ⁊ pcutiūt pu
 pillos: ⁊ puertūt iudiciū aduene: ⁊ q̄ nō timēt
 me dicit dñs oīpotēs. Quā ego dñs de⁹ vester
 ⁊ nō muto. Ex his q̄ dicta sūt videt⁹ euidentius
 apparere in illo iudicio quāsdā q̄rundā purga
 torias penas futuras. **Ubi em̄ dicit. Quis susti
 nebit dīc introit⁹ ei⁹: aut q̄s ferre poterit vt as
 piciat eū: q̄ ip̄e ingrediet⁹ q̄si ignis p̄flatorij: et
 q̄si herba lauātium: ⁊ sedebit p̄flās ⁊ emūdās
 sic aurū ⁊ sic argentū ⁊ emūdabit filios leui: ⁊
 fundet eos sic aurū ⁊ argentū: qd aliud intelli
 gendū ē: Dicit tale aliqd ⁊ esaias Lauabit do
 min⁹ sordes filioꝝ ⁊ filiaꝝ syō: ⁊ sanguiez emū
 dabunt de medio eoz spiritū iudicij: ⁊ spiritu cō
 bustiōis. Nisi forte sic eos dicendū ē emūdari
 a sordib⁹: ⁊ eliquari qdāmō cū ab eis mali per
 penale iudiciū sepan⁹ vt illoꝝ segregatio atq̄
 dānatio purgatio sit istoꝝ: q̄ sine taliū de celo
 cōmixtiōe victuri sūt. **Sz cū dicit. Et emūdabit
 filios leui: ⁊ fundet eos sic aurū ⁊ argentū: et
 erūt dño offerentes hostias in iusticia: ⁊ place
 bit dño sacrificiū iuda ⁊ hierlm: vtiq̄z oñdit eos
 ip̄os q̄ emūdabunt: deinceps in sacrificijs iu
 sticie dño eē placituros: ac p̄b̄ ip̄i a sua iniusti
 cia mūdabunt: in qua dño hostie displicebant
 Porro in plena p̄fecta q̄ iusticia cū mūdati fu
 erint ip̄i erūt. Quid n̄ accepti⁹ deo tales offe
 rūt q̄s sc̄ipos. **Uex ista q̄stio de purgatoꝝ: ijs pe
 nis vt diligēt⁹ p̄tractet: in t̄ps aliud differēda
 est. Filios autē leui ⁊ iuda ⁊ hierlm ip̄am dei ec
 clesiā dēm⁹ accipe ⁊ n̄ ex hebreis tm̄: s̄ ex alijs
 etiā gentib⁹ q̄gregatā: nec talē q̄lis nūc est vbi
 si dixerim⁹: q̄ p̄ctm̄ nō hēmus: nos ip̄os seduci
 mus: ⁊ vitas in nobis nō ē: s̄ q̄lis tūc erit velut
 area p̄vtilatōez: ita p̄ iudiciū purgata nouissi
 mū: eis q̄s igne mūdāt: q̄b⁹ tal mūdatio necē
 ria ē: ita vt n̄ oīno sit q̄ offerat sacrificiū p̄o
 p̄ctis suis. **Des ei q̄ sic offert p̄fecto ī p̄ctis sūt
 p̄ q̄b⁹ dimittēdis offert: vt cū obtulerit: acce
 ptūq̄z deo fuerit: tūc dicit: mittant. **(La. XXVI.************

**Olens autē deus ostēdere ciuitatē suāz
 v̄ tūc in ista p̄suetudinē nō futurā: dixit fili
 os leui oblaturos hostias in iusticia nō
 q̄ in p̄ctō ac p̄b̄ nō p̄ p̄ctō. **Uñ intelligi p̄t in
 eo qd̄ secur⁹ adiūxit atq̄ ait. **Et placebit dño
 sacrificiū iuda ⁊ hierlm sic diebus p̄stinis: ⁊ sic
 ānis p̄oribus: fructū sibi iudeos fm̄ legē vete
 ris testamenti sacrificioꝝ suoꝝ p̄terita t̄pa pol
 liceri. **Nō em̄ tūc in iusticia s̄ ī p̄ctis hostias of
 ferebāt q̄n̄ pro p̄ctis p̄cipue ac p̄mit⁹ offerebāt
 vsq̄z adeo vt sacerdos ip̄e quē debemus vtiq̄z
 credere ceteris fuisse iustiorē fm̄ dei mandatū
 solet p̄mū p̄ suis offerre p̄ctis: deinde p̄ popu
 li. **Quapropt̄ exponere nos oportet: quō sit acci
 piendū qd̄ dictū ē. **Sic dieb⁹ p̄stinis: ⁊ sic ānis
 p̄orib⁹. **Fortassis em̄ t̄ps illud cōmēorat quo
 p̄mi hoīes in paradiso fuerūt. **Tūc em̄ puri atq̄
 integri ab oī sordē ac labe p̄cti: se ip̄os deo mū
 distimas hostias offerebāt. **Ceterū ex q̄ cōmis
 se p̄uaricatiōis cā inde dimissi sūt: atq̄ hūana
 in eis natura dānata ē excepto vno mediato
 re ⁊ post lauacrū regeneratiōis q̄busq̄z adhuc
 puulis: nemo mūdus a sordē: sic scriptū ē: nec
 infans cuius est vita vni⁹ dici sup̄ terrā. **Qd̄ si
 respōdet: etiā eos merito dici posse offerre ho
 stias in iusticia: q̄ offerūt in fide. **Iust⁹ em̄ ex fi
 de viuit: q̄uis se ip̄m seducat: si dixerit se p̄ctm̄
 non habere: ⁊ iō nō dicat: q̄ ex fide viuit: nun
 qd̄ dicitur⁹ est q̄sp̄iā hui⁹ fidei t̄ps illi fini eē co
 equandū q̄n̄ igne iudicij nouissimi mū dabun
 tur: q̄ offerūt hostias in iusticia: **Ac p̄b̄ q̄m p̄
 talē mūdationē nullū p̄ctm̄ iustos h̄ituros eē
 credendū est: p̄fecto illud t̄ps q̄stū attinet ad
 nō h̄re p̄ctm̄ nulli t̄pi cōpandū ē nisi q̄n̄ p̄mi ho
 mīes in paradiso an̄ p̄uaricationē innocētissima
 felicitate vixerūt. **Recte itaq̄z itelligit⁹ h̄ signi
 ficatū eē: cū dictū ē. **Sic dieb⁹ p̄stinis ⁊ sic ānis
 p̄orib⁹. **Hā ⁊ p̄ esaiā postea q̄z celū nouū ⁊ ter
 ra noua p̄missa ē: inter cetera q̄ ibi de sanctoꝝ
 b̄titudine p̄ allegorias ⁊ enigmata exequit⁹: q̄
 bus expositionē q̄gruaz reddere nos p̄hibuit
 vitandē longitudinis cura: fm̄ dies in q̄t ligni
 vite erūt dies ppli mei. **Quis autē sacras litte
 ras attigit ⁊ ignorat vbi de⁹ plātauerit lignuz
 vite: a cui⁹ cibo separtis illis hoīb⁹ q̄n̄ eos sua d̄
 paradiso eiecit iniq̄tas: eidē ligno circūposita ē
 ignea fribilisq̄ custodia. **Qd̄ si q̄sq̄z illos dies
 ligni vite quos cōmēorauit p̄pha esaias: istos
 q̄ nūc agunt⁹ ecclie xpi dies eē cōtēdit: ip̄mq̄z
 xpm̄ lignū vite p̄pheticē dictū: q̄ ip̄e ē sapien
 tia dei: de qua salomon ait. **Lignū vite est om
 nibus amplectentib⁹ eā: nec annos egisse ali
 quos in paradiso illos p̄mos homīes vnde taz ci
 to eieci sūt: vt nullū ibi gignerēt filiū: ⁊ iō nō************************************

Pal. 3.

Ibidem.

Aba. 2.

Pal. 3.

Esaie. 65

Esaie. 65

Prou. 3.

Libe

Mal. 3. posse illud tps intelligi in eo qd dicitur e. Sic diebus pstinis: et sic anis pzinb: ista ptereo qstio ne: ne cogar qd plixu e cuncta discutere: vt aliqd hoz xitas manifesta cofirmer. **V**ideo qd pe alre senfu: ne dies pstinos et anos pzoies carnaliu sacrificioz nobis p magno munep per prophetā pmissos fuisse credam. **H**ostie nāqz ac sine vilo pzinus vicio iubebant offerri: significabāt homies sanctos qualis solus inuētus est xps sine vilo oino pctō. **P**roinde qz post iudiciū cū fuerint etiā igne mundati: q cuiusmodi mūdatione sunt digni: et in oibus sanctis nullū inueniet oino pctm: atqz ita seipos offerent in iusticia: vt tales hostie oino imaculate: ac sine vilo vitio sint future: erūt pfecto sicut pstinis diebus: et sicut anis pzinibus: qm in ymbra huius rei future mūdissime offerebant hostie. **H**ec erit nāqz mundicia tū c in imortali carne ac mēte sanctorz: q figurabat in illaz corpibus bestiaz. **D**einde propter eos q nō mundatōe s dānatōe sunt digni. **E**t accedā inquit ad vos in iudiciū et ero testis velox sup maleficos: et sup adulteros: et cetera: qbus dānabilib enumeratis crimib addidit. **Q**m ego dñs de vester et nō mutor. **T**anqz diceret. **C**um vos mutauerit et in deteri culpa vra: et in melius gratia mea: ego nō mutor. **T**estis vero se dicit futur: qz in iudicio suo nō indiget testib. **E**ūqz velocē: siue qz repente vctur: eritqz iudiciuz ipō inopinato eius aduētū celerrimuz: qd tardissimum putabat: siue qz ipas puinet sine vl la sermonis prolixitate pscientias. **I**n cogitatioib eius sicut scriptum ē: impij interrogatio erit. **E**t apłs. **L**ogitatioib inqt accusantibus vel etiā excusantib in die qua iudicabit deus occulta hoim: sm euāgeliiu meū p iēsu christuz. **E**tia sic g dñs futur testis intelligendus ē velox: cū sine mora reuocaturus est in memoriā vñ puinet puniatqz psciam. **L**a. XXVII. **U**id etiā qd aliud agens in octauodecimo libro ex isto propheta posui: ad iudiciū nouissimū pzinet: vbi ait Erūt mihi dicit dñs oipotens in die in qua ego facio in acquisitionē: et eligā eos sicut elegit hō filium suū qui seruit ei: et couertar: et videbitis qd sit inter iustū et impiū: et inter seruientem deo: et eū qui nō seruit ei. **Q**uia ecce dies vct arde sicut chbanus: et cōburet eos et erūt oēs alieni gene: et vniuersi q faciūt iniquitatē stipula: et succendet eos dies veniens dicit dñs oipotens et nō relinquet in eis radix neqz ramus. **E**t oriectur vob q timetis nomē meū sol iusticie: et salitas in pēnis ei: et egrediemini et saliet sicut

vi: uli de vinculis relaxati: et pculcabitis iniqz et erūt cinis sub pedib vestris: dicit dñs oipotens. **H**ec distātia pzinioz atqz penaz iustos dirimēs ab iniustis q sub isto sole in hui vite vanitate nō cernit qm sub illo sole iusticie in illi vite manifestatiōe clarebit. **T**ūc profecto erit iudiciū quale nunqz fuit. **L**a. XXVIII.

God vero subiungit idē propheta: **D**e mentote legis moysi serui mei quā mādaui ei in ore ad oēm israel pcepta et iudicia: oportune cōmēorat: post hoc declaratū tā magnū futurū inter obseruatores legis contemptozesqz discrimē: simul etiā vt discant legē spiritaliter intelligere: et iueniāt in ea xpm p quē iudicē faciēda ē inter bonos et malos ipa discretio. **N**ō em frustra idē dñs ait iudeis. **S**i crederetis moysi: crederetis et mihi. **D**e me em ille scripsit. **C**arnaliter qpe accipiēdo legē et eius pmissa frena rerū celestiu figurā eē nescientes: in illa murmura corruerūt: vt dicere auderēt. **V**anus est q seruit deo. **E**t qd amplius: qz custodiimus mādata ei: et qz ambulamus suplices ante faciē dñi oipotentis. **E**t nūc nos beatos dicim alienos: et edificantur oēs q faciūt iniquitatē. **Q**uibus eoz verbis q dāmodo ppheta cōpulsus est: nouissimū pzinūciare iudiciū: vbi mali nec saltē falso sint beati s aprissime appareāt miserimi: et boni nulla tēporali saltē miseria laborent: s clara ac sempiterna beatitudine perfruant. **D**ixerat quippe istoz talia quedā verba etiā supius dicentium. **O**mnis q facit malū bonus est in cōspectu dñi: et tales ei placent. **A**d hec inquā ptra deū murmura puenerūt: legē moysi carnaliter accipiēdo. **U**nde et ille in psalmo. lxxij. pene comotos dicit fuisse pedes suos: et effusos gressus suos yti qz in lapsū: qz elauit in pctōib pacē pctōz in tuens: ita vt inter cetera diceret. **Q**uō scuit deus: et si est scientia in altissimo: **D**iceret etiā. **N**ūqd vane iustificauit cor meū: et laui inter innocentes man meas. **U**t aut solueret hanc difficillimā qstionē: q sit cū vident boni eē miser: et felices mali. **H**oc inquit labor est an me: donec introeā in sanctuariū dei: et intelligā in nouissimo. **I**n nouissimo qpe iudicio non sic erit: s apta iniquoz miseria et apta felicitate iustoz lōge q nūc aliud appetit. **L**a. XXIX. **U**m autē admonuisset: vt meminisset legis moysi: qm pvidebat eos mltō ad huc tpe nō eā spiritaliter sicut oportuerat accepturos: pzinuo subiecit. **E**cce ego mit tam vobis heliam thesbitem ante q veniat dies dñi magnus et illustris: qui couertet cor patris ad filiū: et cor homis ad pximū suū: ne for

Ibidem.
Job. 5.
Mal. 3.
Mal. 2.
Ps. 71.
Ibidem.
Ibidem.
Mal. 4.

re ueniens pcutiā terrā penitus. Per hūc heliā magnum mirabilemque pphetam exposita sibi lege: ultimo tpe ante iudiciū iudeos i xpm verum: id est in xpm nostrū esse credituros celeberrimū est in sermonibus. cordibusque fidelium. Ipse quippe ante aduentū iudicis saluatoris non immerito speratur esse venturus: qui etiā nunc uiuere non immerito credit.

4 Re. 2. Cur uanā igneo raptus est de rebus humanis: quod euidentissime sancta scriptura testat. **Auz** uenerit ergo exponendo legē spiritaliter: quam

Mal. 4. nūc iudei carnaliter sapiūt: pueret cor patris ad filiū. i. cor patrū ad filios. Singularē quippe p nūero plurali interpres. lxx. posuerūt. et est sensus ut etiā filij sic intelligant legē: id est iudei: quēadmodum patres eam intellexerūt id est pphete in quibus erat et ipse moyses. Sic em cor patrū cōuertet ad filios. cū intelligentia patrū pducet ad intelligentiā filiorum: et cor filiorum ad patres eorum: dū in id quod senserūt illi cōsentiant et isti. **Ubi** et lxx. dixerūt: et cor hominis ad primū suū. **Sūt** em inter se valde primi patres et filij. **Quō** in uerbis septuaginta interpretū quod ppheticē interpretati sūt: pnt sensus alius idēque lectioni congruēs inueniri: ut intelligat helias cor dei patris puerurus ad filiū: nō utiq; agēdo ut pater diligit filiū: s̄ docēdo quod pater diligit filiū: ut et iudei quem prius oderāt: diligant eundē qui nō est xps. **Iudeis** em nūc autem cor habet deus a xpo nō: quia nō putant eū deū esse neque dei filiū. **Eis** ergo tūc cor ei⁹ conuertet ad filiū: cū ipi cōuerso corde didicerint dilectionē patris in filiū. **Quō** dō sequit. et cor hominis ad primū suū: id est pueret helias cor hominis ad primū suū: quod meli⁹ intelligit: quod cor hoīs ad hominē xpm. **Cū** em sit in forma dei deus noster: formā serui accipiēs. eē dignatus est etiā prim⁹ noster. **Hec** igitur faciet helias **Re** forte inquit ueniā: et pcutiā terrā penit⁹. **Terra** sūt em qui terrena sapiūt: sicut iudei carnales vsq; nūc: ex quo uitio contra deū murmura illa uenerūt: quia mali ei placent: et uanus est qui seruit deo.

Ibidem. **Ca. XXX.** **Alta** alia sunt scripturarum testimoniam diuinarum de nouissimo iudicio dei: quod si oīa colligā nimis longū erit. **Satis** ergo sit. quod et nouis et ueteribus scripturis sacris: hō pñciatū esse pbauim⁹: p xpm futurū esse iudiciū. i. iudicē xpm d̄ celo eē uenturū: nō tā ueteribus quod nouis euidenter expressū: p̄pterea quod cū ibi dicit de⁹ de⁹ esse uentur⁹: uel dñm deū dicit eē uenturū: nō psequenter intelligit xps: dñs em de⁹: et pater est et fili⁹ et spiritus sanctus: neque hō in intestatū reliquere nos oportet. **Primo** itaque demonstrandū

Ibidem. est: quēadmodū iesus xps tanquā dñs deus loquatur in ppheticis libris: et tñ iesus xpus euidenter appareat: ut et quā si non apparet: et tamē ad illud uultimū iudiciū dñs deus dicit esse uenturus: possit iesus xps intelligi. **Est** locus apud esaiā prophetā: qui hoc quod dico euidenter ostēdit. **De⁹** em p̄ prophetā. **Audi** me inquit iacob et israel quē ego uoco. **Ego** sū prim⁹ et ego in sempiternū: man⁹ mea fundauit frā: et dextera mea firmauit celū. **Uocabo** eos et stabūt simul: et congregabūt oēs et audiet. **Quis** eis enūciauit hec? **Diligens** te: feci uolūtātē tuā sup̄ babilōnē ut auferre semē chaldeorū. **Et** locut⁹ sū: **Et** ego uocaui: adduxi eū: et prosperā feci uia ei⁹. **Accedite** ad me: et audite hō. **Nō** a principio locutus sū in abscondito. quā si ebar ibi eras. **Et** nunc dñs de⁹ misit me et spūs ei⁹. **Hēpe** ipse est quod loquēbatur sicut dñs deus nec tamē intelligeret iesus xps nisi addidisset. et nūc dñs de⁹ misit me et spūs eius. **Hoc** em dixit fm̄ formā serui d̄ re futura utens p̄teriti t̄pis uerbo. quēadmodū apud eundem prophetā legit. **Sicut** ouis ad imolandū ducit⁹ est. **Nō** em ait ducet. s̄ p̄ eo quod futurū erat p̄teriti t̄pis uerbu postuit. et assidue propheta sic loquit. **Est** et alius locus apud zachariā qui hoc euidenter ostēdit. quod oīpotentem misit oīpotens. **Quis** quē. nisi deus patreū filiū? **Nā** et ita scriptū est **Hec** dicit domin⁹ **Zach. 2.** omnipotens. **Post** gloriā misit me sup̄ gentes que spoliauerūt uos. quia qui tetigerūt uos quod si qui tangit pupillā oculi eius. **Eccē** ego iherā manu meam lup̄ eos. et erūt spolia his quod seruiant eis. et cognoscetis quia dñs omnipotens misit me. **Eccē** dicit dñs omnipotens a domino oīpotente se missum. **Quis** hic audeat intelligere nisi xpm loquentē. scz ouib⁹ quod pierant domus israel. **Ait** nāque in euangelio. **Non** sūz missus nisi ad oues quod pierūt domus israel. **Quō** hic comparauit pupille oculi dei. p̄p̄ excellētissimum dilectionis affectum. ex quo genere ouiu. etiam ipi apostoli fuerunt. **Sed** post gloriā resurrectionis utiq; sue. que anteq; fieret ait euangelista ioānea. **Nō** dū erat spūs datus quod iesus nondū fuerat glorificat⁹. etiam sup̄ gentes missus est in apostolis suis. ac sic ipletū est quod in psalmo legit. **Erues** me d̄ traditiōib⁹ ppli. **st**itues me in caput gētiū. ut quod spoliauerat israelitas. quibusque israelite fuerāt. quā sunt gētib⁹ subditi. nō uicissim eodē mō spoliarent s̄ ipi spolia fierēt israelitarū. **Hoc** em apostolis promiserat dicens. **Facia**z uos piscatores hominum. **Et** ueni eorū. ex hoc iam inquit hoīs erit capiens. **Spolia** igitur sicut in bonū tanquā erpta uasa illi forti. s̄ fortius alligato. **Ite**z p̄u.

Esa. 48.

Esaie: 53

Zach. 2.

Mat. 15.

Job. 71.

Ps. 17.

Mat. 4.

Luce. 5.

Mat. 3.

dem prophetā dñs loquens. **Et** erit inqt̄ i die
Zach. 72 illa: queram auferre omnes gentes q̄ veniūt
 p̄tra hierusalem: et effundam sup domū dauid
 et super habitatores hierusalem spiritu gratie
 et miscōie: et aspiciēt ad me p̄ eo qd̄ insultauit
 et plangēt sup eo plāctū q̄si sup carissimū: et do-
 lebūt dolore quasi sup vnigenitū. **Nū**quid nisi
 dei ē auferre oēs gētes inimicas sc̄te ciuitatis
 hierlm: que veniūt p̄tra eā: id ē p̄trarie sunt ei
Uel sic alij sunt interpretati: veniūt sup eā: id est
 vt eā sibi subiciāt: aut sup domū dauid effunde-
 re: et sup habitatores eiusdē ciuitatis spm̄ gr̄e et
 miscōie. **Hoc** vtiq; dei ē: et ex p̄sona dei d̄: p̄ pro-
 phetā: et tñ hūc deū hec tā magna et tā diuina fa-
 cientē sese x̄ps on̄dit: adiūgēdo atq; dicendo.
Et aspiciēt ad me p̄ eo qd̄ insultauerūt: et plan-
Ibidem. gent sup eo plāctū quasi sup carissimū siue di-
 lectū: et dolebūt dolore quasi sup vnigenitum.
Penitebit q̄ppe in illa die iudeos etiā eos q̄ ac-
 cepturi sunt spm̄ gr̄e et miscōie: q̄ in ei⁹ passioe
 insultauerūt x̄po cū ad eū aspexerint in sua ma-
 iestate veniētē eū: esse cognouerint que p̄ri⁹
 humilē in suis parētib⁹ illuserūt: q̄uis et ip̄i pa-
 rentes eorū tante illi⁹ impietatis auctores re-
 surgentes videbūt eū: s̄ puniendi iā nō adhuc
 corrigendi. **Nō** itaq; h̄ loco ip̄i intelligendi sūt
 vbi dictū ē. **Et** effundā sup domū dauid: et sup
Ibidem. habitatores hierusalē spm̄ gr̄e et miscōie: et aspi-
 ciant ad me p̄ eo qd̄ insultauerūt: s̄ tñ de illorū
 stirpe veniētes: qui p̄beliā illo tpe sunt creditu-
 ri. **Sicut** dicim⁹ iudeis: vos occidistis x̄pm̄:
 q̄uis h̄ pentes eorū fecerint: sicut isti se dolebūt
 fecisse quodamō qd̄ fecerūt illi ex quozum stir-
 pe descendunt. **Quāuis** ḡ accepto spū ḡatie et
 miscōie iā fideles nō damnabunt cū impijs pa-
 rētib⁹ suis: dolebūt tñ tanq; ip̄i fecerint: qd̄ ab
 illis factū est. **Nō** igit̄ dolebūt reatu criminis:
 sed pietatis affectu. **Sane** vbi dixerūt: lxx. inf-
 p̄tes. **Et** aspiciēt ad me p̄ eo qd̄ insultauit
 sic interpretatū ē ex hebreo: et aspiciēt ad me que
 cōfixerunt. **Quo** qd̄ verbo euidētius x̄ps ap-
Ibidem. paret crucifixus. **Sz** illa insultatio quā lxx. po-
 nere maluerūt: eius vniuerse nō defuit passio-
 ni. **Ham** et detēto: et alligato: et adiudicato: et
 opprobrio ignominiose vestis induto: et spinis
 coronato: et calamo in capite p̄cusso: et irriden-
 tibus genib⁹ adorato: et crucē suā portātū: et in li-
 gno iā pendenti: vtiq; insultauerūt. **Proinde**
 interpretationē nō sequētes vnā: s̄ vtrāq; iungē-
 tes: cū et insultauerūt: et cōfixerūt legimus: ple-
 nius veritatē dñice passionis agnoscim⁹. **Uz**
 ergo in p̄phetis litteris ad nouissimū iudici-
 um faciendū de⁹ legi esse ventur⁹. et si ei⁹ alia
 distinctio nō ponat̄: tātūmō p̄pter ip̄m iudici-

um x̄ps debet intelligi: qz et si ip̄e pater iudica-
 bit: p̄ aduentuz tñ filij hoīs iudicabit. **Nā** et ip̄e
 p̄ ue p̄ntic manifestatōne n̄ iudicabit. quēq; s̄
 omne iudiciū dedit filio. **Qui** manifestabit hō **Job. 5.**
 iudicaturus: sicut hō est iudicat⁹. **Quis** est em̄
 alius: de quo itez deus loquitur per esaiā sub
 nomie iacob et israel: de cui⁹ semine corpus ac-
 cepit. **Qd̄** ita scriptū est. **Jacob** puer meus: su- **Esa. 41.**
 scipiā illuz: israel dilectus meus: assumpsit eu-
 aīa mea: dedi spiritum meuz in illū iudiciuz gē-
 tibus p̄feret. **Non** clamabit. neq; cessabit. ne-
 q; audiet foris vox ei⁹. **Calamuz** quassatuz nō
 conteret. et linum fumans non extinguet. **Sin**
 veritate p̄feret iudiciū. **Refulgebit** et nō cō-
 fringēf donec ponet in terra iudiciū: et i no-
 mine eius gentes sperabūt. **In** hebreo non le-
 gitur iacob et israel. **Sed** quod ibi legitur ser-
 uus meus: nimirum: septuaginta interpretes
 volentes admonere quaten⁹ id accipiendū sit:
 qz scz p̄pter formā serui dictū est in qua se al-
 tissimus humilimū p̄buit ip̄ius hoīs nomē ad
 eū significandū posuerūt: de cuius genere ea-
 dem serui forma suscepta est. **Dat⁹** est in eum **Dat. 3.**
 spiritus sanctus qd̄ et in colūbe specie euāgelio
 teste monstratū est. **Judiciū** gentib⁹ ptulit: qz
 p̄nunciauit futurū: qd̄ gentib⁹ erat occultum.
Hanc suetudine non clamauit: nec tamē in p̄-
 dicanda veritate cessauit. **Sed** nō est audita
 foris vox eius: nec audiet̄. qm̄ quidē ab eis qui
 foris ab eius corpore p̄cisi sūt: nō illi obeditur:
 ip̄osq; suos p̄secutores iudeos qui calamo q̄s-
 sato perdita integritate et lino fumant̄ amisso
 lumie compati sūt: non cōtriuūt: non extingit:
 qz pepercit eis: qui nōdū venerat eos iudica-
 re: sed ab eis iudicari. **In** veritate sane iudici-
 um ptulit: p̄dicens eis qm̄ puniendi eēt si in **Dat. 17.**
 suamalignitate persisterent. **Refulsit** in: mon-
 te facies eius: id est in orbe fama eius: nec con-
 fractus siue contrit⁹ ē: qz neq; in se: neq; in ec-
 clesia sua vt eē desisteret p̄secutorib⁹ cessit. **Et**
 iō nō est factū nec fiet qd̄ inimici eius dixerūt:
 vel dicūt. **Quā** moriet̄ et p̄bit nomē eius donec **Ps. 40.**
 ponat in terra iudiciū. **Ecce** manifestū est qd̄
 absconditū q̄rebamus. **Hoc** em̄ est nouissimū
 iudiciū: qd̄ ponet in terra cū venerit ip̄e de ce-
 lo. **De** quo iā videm⁹ impletū qd̄ hic vltimum
 positū est. **Et** in noīe eius gentes sperabunt.
Per hic certe qd̄ negari nō pōt: etiā illud cre-
 dat̄ qd̄ ipudēt negat̄. **Quis** ei sparet q̄ etiā **Esa. 42.**
 hi qui nolūt adhuc credere in x̄pm̄: iā nobiscū
 vident: et qm̄ negare n̄ pōt: det̄ib⁹ suis frendēt
 et tabescunt. **Quis** inq; speraret gētes in x̄pi
Ps. 111. nomie speraturas eē: qm̄ te nebat̄: ligabat̄: ce-
 debatur: illudebat̄: et crucifigebat̄: qm̄ et ip̄i di-